

কিপি ২০২৬ বর্ষ

শিখা

হাতে লিখা আলোচনী
অসহীয়া বিভাগ
শিরোনাম ছোয়ালী বগলড
২০২৬ বর্ষ

ଭୂଗୋଳ

'ଶିଳା' ଯାନେ ହଲ ଆମର ଅଧିକର । ଆମର ମାହିତ୍ୟ-
ସାଂସ୍କୃତି - ହାସି ଆଦିତ ଆମର ଅଧିକର ଲୁକାଟି ଥାକେ ।
ଏହିକ୍ରମେ ଯଦି ଆମି ନିକରୁଟ ଚର୍ଚା କଟି ଲାଥାକେ,
ଆମର ଅଧିକର ହେବାଟି ଯୋଗ୍ୟ ସାଂଜୀ ଥାକେ ।
ତେଣୁ ଆମେ ଲୁକାଟି ଶିଳା ମକାନ କଟିବ ଲମ୍ବିୟା
ହୁଏ !

ଆମକଣ୍ଠେ, ଲମ୍ବିୟା ଚିତ୍ରମର ଆଗେଲେ ଆଗେଲେ
'ଶିଳା' ହେ ଏହି ନିକର ହଲ ନି ଆମକଣ୍ଠି ଯାଟ, ଆଉ
ମାହିତ୍ୟ-ଚର୍ଚା ମାନ ଡେ ଶାସି ଆମର ଲମ୍ବିୟା
ଅଧିକର ମାଟିଟ ହଟ ।

ସବୁକାମ ଆଉ ଭୋଗ୍ୟାଟେ -

ଆଗେଲେ
2 ଫେବୃଆରୀ, 2013

ଫ. ପ୍ରାଣୀ-କର୍ମ

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଶିଳାମର ଯୋଗ୍ୟ
ଭଲକେ ।

শিলাৰ নেপথ্যত

উপদেষ্টা : অসমীয়া বিজ্ঞানৰ শিক্ষাপ্ৰসংসকল

সম্পাদিকা : কৰিম্মিতা দাশ

সহঃ সম্পাদিকা : সুমী দাশ

বৈদ্যপাত : শাস্ত্ৰী শৰ্ম্মীয়া

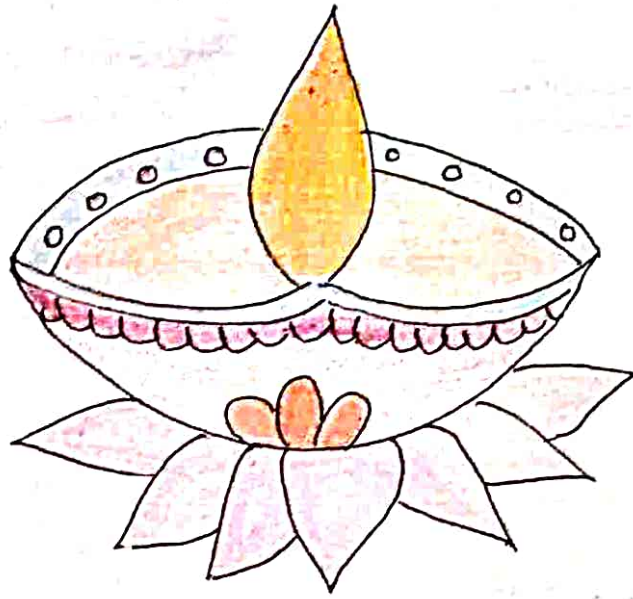
তনুসন্ধান : কংকনা দুৱৰা, ভূষণ দাশ, জাহ্নৱী দাস,
জীভাসা দত্ত, যশ্ৰী দাস, শাস্ত্ৰী শৰ্ম্মীয়া
সুদক্ষিতা দাশ, স্বস্তিতা গোস্বামী, দীক্ষিতা বড়া ।

ভালকৰণ : শাস্ত্ৰী শৰ্ম্মীয়া, কামৰূপী ফুকন, স্বস্তিতা গোস্বামী,
ধূনিমা মিলি, জাহ্নৱী দাস, প্ৰেৰণা শৰ্ম্মীয়া
অৰ্পিতা বেদম, দীক্ষিতা বড়া ।

সহচৰা : শাস্ত্ৰী শৰ্ম্মীয়া, জেছমিন বেদম, শাস্ত্ৰী দাস,
ভৰতী শৰ্ম্মীয়া, বীণা লাচন, গীতিকা ফুকন,
সোণমণি শৰ্ম্মীয়া, শমী বৰা, নিশাৰিকা দাস,
বিষ্ণু চান্দ মৰ্হী, শিলাদাশ ।

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ : অসমীয়া বিজ্ঞানৰ শিক্ষাপ্ৰসংসকল, ছাত্ৰসকল,
প্ৰেছৰ কাৰ্ম্মকৰ্ত্তা সকল আৰু "শিলাৰ" জৰ্ণালৰ
প্ৰতিজনকৈ জনশ্ৰী বিন্যাস আৰু কৃতজ্ঞতা
জ্ঞাপন কৰিলোঁ ।

ঊঃস্বর্গা

আটাইতকৈ সুলভ্যৰান সৰ্ব্বদেই হৈছে জ্ঞান। যি
সকলৰ ত্যাগৰ অন্তত জ্ঞানৰ সোহস্বে আনুকিত কৰি
২০১৪ চনত জ্ঞানৰ সন্দিৰ সৰ্গে জিলিকিল কিৰাজাগৰ
ছোৱালী কলেজ। সেই সকল ব্ৰহ্মান ব্যক্তিৰ গুচৰত আশ্বি
চিৰাম্বৰণীয়া। স্ৰদ্ধাৰ স্ৰাজন আৰু বৰ্তমানৰ শিক্ষাপ্ৰক
সকলৰ হাতত প্ৰতি বছৰৰ দৰে অসমীয়া বিজ্ঞানো এই
বছৰৰ হাতত নিগ্ৰা আনোচনী 'স্বিনা' ২০২৫ ৰ প্ৰতিটো
স্মিতান স্ৰদ্ধাৰে ঊঃস্বৰ্গিত কৰা হুঁ।

- সৰ্ব্বদেৱা স্মৃতি

সম্পাদকীয়

একলেখ.....

“আমি কেয়ল পুৰাৰ বঁহালি
আমি জজক সশোণ সোশালী
শোহৰৰ দিলে উৰা মাৰি ঘোৰা
যেন জজক পাকৰি কাকলি”.....

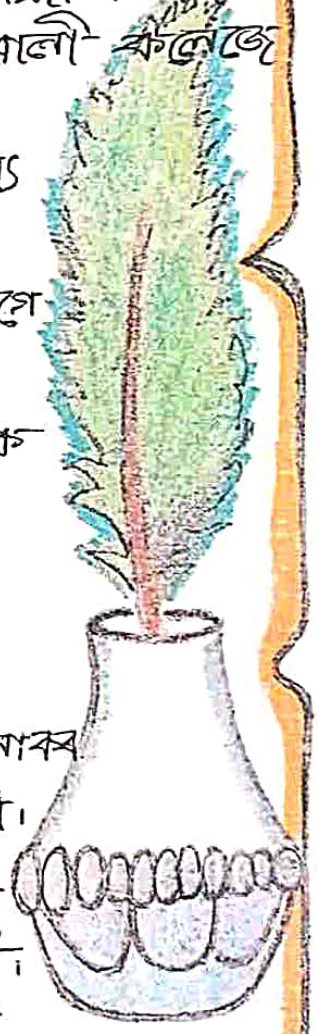
ভংকৰনী ভেকা হাজৰিকা

ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ বংপুৰৰ বাৰগৰিত তন্নতা ছোদী জোনাক
সিৰ্জৰ সশোণ জটাই গাহি তোলিছিল। আলোক সন্ধানী বাহ
কেইজন মহান মনীষীৰ প্ৰচেষ্টাত শিৱসাগৰ ছোৱালী কলেজে
জন্ম লাভ কৰিছিল। তেওঁলোকলৈ সঞ্জ্ঞা সোৱা
আগবঢ়ালোঁ। সোণৰ কলচীৰ কামতে দীপ্ত হ'ল অন্য
এক সূৰ্য।

শিৱসাগৰ ছোৱালী কলেজৰ ভাস্কৰীয়া বিভাগে
ছাত্ৰীসকলৰ সৃষ্টি প্ৰতিভা জোতিপান কৰি শোনাৰ
উদ্দেশ্যে ২০১৩ চনৰ বাৰা “সিনা” নামৰ এখন বাৰ্ষিক
হাতে লিখা আলোচনী প্ৰকাশ কৰি আহিছে।

এই আলোচনী এখনত আমাৰ ভাস্কৰীয়া
বিভাগৰ ছাত্ৰীসকলৰ কবিতা, প্ৰবন্ধ, নিবন্ধ,
অনুভৱৰ দৰে বিভিন্ন ক্ষিত্যৰ জৰিয়তে তেওঁলোকৰ
চিন্তা-চেতনাৰ প্ৰতিফলন ঘটাৰলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ।

বৰ্তমান সূৰ্যসজ্জাৰ হাজত হাতে লিখা
আলোচনীৰ ভূমিকা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ।
আধুনিক যুগত সকলো কায়েই

ভিজিটেল ভাৰ্ভিয়েলৰ দ্বাৰা সন্ধান হৈ থাকিলেও হাতে লিখা আন্দোলনী
এক নিজস্ব বিশেষ স্থান আছে। আন্দোলনী মানে কেৱল এটা লেখা
সংকলন নহয়; ই এটা অনুভৱৰ সঞ্চয়, য'ত কলমৰ চিহ্নাঙ্কীয়ে নিৰ্গত
দ্বাৰা প্ৰত্যেকটো লক্ষ্য লেখকৰ মনৰ অনুভৱ, আশা-আকাংক্ষা
নিহিত হৈ থাকে।

বৰ্তমান যুৱ প্ৰজন্মৰ বাবে হাতে লিখা আন্দোলনী এক অমূল্য
সম্পদ। তেওঁলোকৰ সাংস্কৃতিক স্ৰাষ্ট্ৰ বিগলৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰে।
কলেজ বা বিদ্যালয়ৰ আন্দোলনীত কবিতা, গল্প, স্মরণ আদি লিখি
জমা দিয়াৰ অভিহিতাই যুৱ প্ৰজন্মৰ জোখৰ দৃষ্টি, চিন্তা তথা
সৃষ্টিমূলী় ক্ষমতা উন্নত কৰে। লগতে এই সঞ্চয়ত সন্ধানক, সহ-
সন্ধানক তথা অনাংগীক আদি সকলোৱে একে লক্ষ্যৰ বাবে একত্ৰে
কাম কৰাৰ সুযোগ পায়। এই ক্ষেত্ৰত যুৱ প্ৰজন্মৰ সাজিত দলগত জোৰে
কাম কৰাত অশেষ অধিহা পোৱায়।

বৰ্তমান ভিজিটেল যুগতো হাতে লিখা আন্দোলনীৰ
প্ৰাসংগিকতা বৃদ্ধি কৰিব নোৱাৰি। ইয়াৰ জৰিয়তে যুৱ প্ৰজন্মই তেওঁ
লোকৰ সৃষ্টিমূলী় জোখা আৰু অন্যান্য সাংস্কৃতিক দিক্ৰান্ত উপযুক্ত
হ'ব পাৰে। "ক্ষিপা" আন্দোলনী ক্ষিপাৰ ছোৱালী কলেজৰ অসমীয়া
শিলাপৰ প্ৰাণপ্ৰকাশ; প্ৰতিপক্ষী অনুভৱ আৰু অস্থায়ীক ধন্যবাদ,
যি 'ক্ষিপা' নিজৰ লেখাৰে সন্ধান আৰু সৃষ্টিমূলী় কৰি উলিলে।

ক্ষেত্ৰ, সন্ধাননাৰে বৈ ঘোৱা অনিচ্ছাকৃত ভুলৰ বাবে
মই নাদুৰিব গুচৰত সন্ধানপ্ৰাৰ্থী।

'ক্ষিপা' এই জয়ধ্বজা অধিৰত ইষ্টক'তৰে কামনা কৰিলোঁ

ধন্যবাদেৰে

- কবিতা গৰ্ভে।

সহঃ সম্বাদ কয় একলম...

“শিক্ষাই মানুহক মানুহ কৰি তোলে”

— এই স্ৰবাদ বাক্য শাৰীৰ অৰ্থ বুজিবলৈ বহুত গভীৰ-
ভাৱে চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। শিক্ষা হৈছে মানুহৰ জীৱন
আৰু সজ্জতাৰ স্থিতি গঢ়াৰ প্ৰধান আধাৰ। বৰ্তমান সমগ্ৰত
ঘেনেকৈ বিজ্ঞান, প্ৰযুক্তি আৰু উন্নয়ন দ্ৰুত বিস্তাৰ সংঘটিত হৈছে,
ঠিক তেনেকৈ শিক্ষা কেৱল ব্যক্তিগত সন্মান-পূৰণৰ উপায়
নহয় - ই এক উন্নত, ন্যায্যপূৰ্ণ আৰু সমতাভূনক সমাজ গঢ়াৰ
একমাত্ৰ সঠিক পথ।

শিক্ষাৰ ক্ষতি জনে যে ই মানুহক চিন্তামূলী, যুক্তিবাদী
আৰু নৈতিকভাৱে সমৃদ্ধ কৰি তোলে। বৰ্তমান সমগ্ৰত বহু
মানুহ শিক্ষাহীনতাৰ অন্তৰ্গত বন্দী হৈ আছে য'ত সু-সংস্কাৰ,
শৈক্ষণ আৰু নৈতিকভাৱে ভৰি আছে। এই মানুহ বোৰক শিক্ষাৰ
অভ্যন্ত প্ৰয়োজন আছে। আছিল আমাৰ সমাজত শিক্ষাৰ সোহৰ
সকলো কোণলৈ সোহৰ বৰ পৰা নাই। বহু গাঁওৰ দৰিদ্ৰ ল'ৰা-
ছোৱালীয়ে শৈক্ষণ আৰু আৰ্থিক কাৰণত পঢ়া শুনাব পৰা উঠি
যাব লগীয়া হৈছে।

বিশ্বেশ্বৰকৈ ছোৱালীৰ ক্ষেত্ৰত এই সমস্যাটো বেছিকৈ
দেখিব পৰা যায়। এই বাস্তৱতাৰ পৰিৱৰ্তন কৰিবলৈ চৰকাৰী
নীতিৰ লগতে সমাজৰ প্ৰতিটো স্তৰৰ লোকে একেলগে প্ৰচেষ্টা
চলোৱাটো অত্যন্ত প্ৰয়োজন।

ঠিক তেনেদৰে বৰ্তমান সমগ্ৰত ঘূৰ প্ৰজন্মৰ মাজত শিক্ষাৰ
গুৰুত্ব বৃদ্ধি পাইছে সচ'ল; কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত হাতে লিখা
আলোচনীৰ ঘি প্ৰৱণতা সোঁপা প্ৰাস পাইছে। হাতে লিখা আলোচনীও
শিক্ষাৰ বাবে এক শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা বুলি ক'ব নাৰি। কাৰণ প্ৰধান
আলোচনীত শিক্ষাৰ প্ৰতিটো বিকাশ হয়। আৰু সেই প্ৰতিটো

দ্বাৰা তেওঁলোক আগবাঢ়ি যাব পাৰিব। কিন্তু সকল হৈছে দেশৰ
 ভৱিষ্যত। পূৰ্বতে কিন্তু সকলে নানা পক্ষ, ষ্টপন্যাস, প্ৰবন্ধ, আলোচনী
 আদি যি নিজে বুদ্ধে বাগিছিল। কিন্তু বৰ্তমান সমসাময়িক শিক্ষাৰ
 প্ৰতি সন্মোহিত কৰে প্ৰায় হৈ অহাৰ লগতে এই হাতে লিখা
 আলোচনীৰ পৰিমাণো কম হ'ব ধৰিছে। আমি আলোচনীৰ পৰিমাণ
 বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে প্ৰতিখন বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয় আৰু বিশ্ব
 বিদ্যালয়তে হাতে লিখা আলোচনীৰ প্ৰকাশৰ ব্যৱস্থা গঢ়ি তুলিব
 লাগিব। সেতিয়াহে অহাৰ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠা বিকশিত হ'ব। আৰু আমোৰ
 অসমীয়া সমাজখন অহাৰ শিক্ষাৰ পোহৰেৰে নূৰ্ণৰূপে আলোকিত
 হৈ উঠিব।

শেষত, মানুহক শিক্ষাই নিজৰ ভাগ্যৰ সাজ চালক কৰি
 তোলে আৰু সেই শক্তিয়ে গঢ়ি উঠে এক সজীৱ, সুস্থিত
 আৰু সমৃদ্ধ সমাজ।

ধন্যবাদেৰে.....

- দুৰ্গা গগৈ।

শিখাৰ পাতে পাতে ...

শিখাৰ পাতে:

- ◆ অক্ষয় বনাম বৃহত্তম বুদ্ধিমত্তা (১)
(জীৱন্ত মন নে বৃহত্তম জ্ঞান?) - পান্থতী স্পৰ্শকাৰীয়া
- ◆ বৰ্তমান যুৱ সমাজত স'বাইলৰ বৈশিষ্ট্য আৰু
বৈশিষ্ট্য আৰু জেডাৰ - পীতাম্বী যুৱকন (২)

সমাজ সাহিত্য আৰু সংস্কৃতি:

- ◆ অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত বিবাহ অনুষ্ঠান (৪)
— কং কনা দুৱৰা
- ◆ ষোণিত : এক সমাজিক ব্যাপ্তি :- বাসিন্দা পোহাঁই (৩০)
- ◆ ব্যক্তিহু : — নিশিভ চাহাঁই (৩১)
- ◆ ভাৰতবৰ্ষত নৰী সৰলীকৰণৰ এটি পৰ্যালোচনা
— হৃদয়স্বিতা পৰিণে (৩৫)
- ◆ অসমৰ শ্বাদ্যভোগ — জাহ্নৱী দাস (৩৬)
- ◆ দিচাংসুৰ — পূৰ্ণিমা (৩২)

ঐতিহ্য:

অনুভৱৰ দ্ৰুতি:

- ◆ শৈশৱ আৰু বয়স — বাৰিষিতা পৰিণে (৩৩)
- ◆ নতুন পক্ষৰ নতুন আৰম্ভণি: মোৰ কলেজীয়া
জীৱনৰ প্ৰথম দিনৰ অনুভৱ — প্ৰিয়ংকা দত্ত (৩৫)
- ◆ তিনিমহীয়া চন্দ্ৰপ্ৰভা ছাত্ৰী নিবাসত পাহৰিব নোৱাৰা
এক আভিভৱ — বাৰিষিতা যুৱকন (৩৭)
- ◆ বন্ধুত্ব — সুপ্ৰিয়া দত্ত (৩০)
- ◆ সন্ময় বৰ পাতিলীল — তনয়া পৰিণে (৩২)

চুড়ীশিল্প :

- ◆ জীবনৰ পথ — চানলী চুড়ীয়া (৩৪)
- ◆ স্মৃতি — সুমসুম গৰ্বে (৩৫)
- ◆ বন্ধুত্ব — কান কান মনি দুল (৩৬)
- ◆ সুন্দৰ শৈশৱ — অতৈয়ী শৰ্কীয়া (৩৭)
- ◆ অপেক্ষা — জাহৰী মেইন (৩৮)
- ◆ ফুল — জ্বলি গৰ্বে (৩৯)
- ◆ সেউজী পামিলাভাক — জিম্মাচী চুড়ীয়া (৪০)
- ◆ তুমি কথা দিলে — দাপৰি শৰ্কীয়া (৪১)
- ◆ বেগুয়া — দিম্বীতা বড়া (৪২)
- ◆ ভাগ্যৰ সিঁদাৰে — লিঙ্গা হাজৰিকা (৪৩)

গল্প : ◆ অপোন — চুঙ্গী গৰ্বে (৪৪)

চুড়ী গল্প : ◆ আত্মবিশ্বাস — হুয়া গৰ্বে (৪৫)

আত্মগল্প :

- ◆ আভিনয় , আভিলাপ — জেহমিন গৰ্বে (৫০)
- ◆ ছাঁ — পাহী দুৱা (৫১)
- ◆ চিঠি , স্মৃতি হাত , দুৰমহা , মৰমৰ গৌণালা — কবিস্বিতা গৰ্বে (৫৬)

বিষ্ণু বিষ্ণুতা :

- ◆ বৰ্ণাল আৰু জলকাঁয়াৰ আচৰ — কংকনা দুৱা (৫৪)
- ◆ নিৰ্মিত আত্মতৰঙ্গৰ পদ্ধতি — স্মৃতিগিতা গৰ্বে (৫৭)
- ◆ তেৰীয়া আৰু গুৰুগোৰে মাৰুৰ আশু — নিশুমণি চৌত্ৰীয়া (৫৮)
- ◆ মনঃ লোবধ বাৰী — কুস্তী দেৱী (৫৯)
- ◆ কুইজ — সোনমণী হাজৰিকা (৬০)

মানুষ বনাম কৃত্রিম বুদ্ধিমত্তা জৈবিক মন নে কৃত্রিম মন?

বর্তমান সময়ে বিশ্ব দ্রুত গতিতে অগ্ৰসর
 আছে, তাই সেই গতিতে অন্যতম চালক হৈছে কৃত্রিম বুদ্ধিমত্তা
 (Artificial Intelligent-AI)। পৃথিবীতে মানুষ এবং কৃত্রিম বুদ্ধিমত্তা AI
 সর্বদা প্রতিদ্বন্দ্বিতা করে আসছে। আর্টিফিশিয়াল ইন্টেলিজেন্স
 বিস্ময়কর হৈ পড়ছে। স্মার্টফোন, অনলাইন সেরা, শিল্প
 নির্মাণ এবং লিখন কর্মে AI অগ্ৰসর হৈছে। এই অগ্ৰগতিয়ে
 সুবিধা এবং উন্নয়ন বর্ধিত আনিয়ে, এটা গভীর সঙ্কট উত্থাপন করছে।
 AI অধিক ক্ষমতালব্ধ হলে মানুষের ইচ্ছাকৃত নিয়ন্ত্রণে রাখিব পারিবনে?
 যদি সকলো কর্ম কৃত্রিম বুদ্ধিমত্তার অধীন হয়, তেন্তে
 মানুষ অলস চিন্তাশূন্য বা কৃত্রিম জগতের দাস হইব পারে। কৃত্রিম
 বুদ্ধিমত্তা AI প্রতিদ্বন্দ্বিতা এনে বহুতো কর্মের ব্যর্থতা, যি ফলস্বরূপ
 কর্মের ব্যর্থতা হইবে। যেনে তথ্য বিশ্লেষণ, শিক্ষা, চিকিৎসা,
 আয়কর কর, কিন্তু অন্য কিছুতে কর্মের ফলস্বরূপ আশংকা, মানস
 ক্ষতির প্রভা এবং ফলস্বরূপ গুরুত্বপূর্ণ জাতি নির্ভেদীয়তা
 উন্নয়ন দেখাবে। AI ফিল্মের বুদ্ধিমত্তা নথক কিংবা ই ফলস্বরূপ
 মানস চিন্তা-
 পারা অনুকরণ করিব পারে, তথাপিও ই সংবেদনশীলতা এবং
 অগ্ৰসর জ্ঞান-যি গুণবোলে মানুষকে বিশেষভাবে পৃথক করে।

AI মানুষের দৈনন্দিন জীবনের অংশ হৈ পড়ছে কিন্তু মানুষ
 বনাম AI ফলস্বরূপ প্রতিদ্বন্দ্বিতার ফলস্বরূপ নথক-ই হৈছে আত্ম-সচেতনতা,
 আত্মপ্রতিদ্বন্দ্বিতা, মূল্যবোধ এবং পরীক্ষা। আজকে সময়ে AI মানসতার সংগী
 হইবে, নে প্রতিদ্বন্দ্বিতা হইবে সেই সিদ্ধান্তে আশঙ্কা হইবে। যি ফলস্বরূপ
 ফলস্বরূপ মানস বুদ্ধির গৌরব জাছিল- আজকে সময়ে সেই কর্ম AI য়ে
 নিখুঁতভাবে অঙ্কন করছে। এই যান্ত্রিক বুদ্ধির অগ্ৰগতিয়ে
 মানুষের জ্ঞান এই গুণবোলে মানুষকে নে হানিকরক
 জেমা আশঙ্কা সিদ্ধান্ত এবং ব্যর্থতা
 গুরুত্বপূর্ণ নির্ভর করে।

~ পার্শ্বিতী কইবীয়া ~
 আত্মক পঞ্চম বস্তুজিক

বর্তমান যুগ সমাজত মোবাইলৰ বীণাতনব আৰু বীণাতনব দিগ্ৰ

বর্তমান যুগটো হৈছে আধুনিক যুগ। আধুনিক যুগত মোবাইল ফোন যুগ সমাজৰ জীৱনৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈ পৰিছে। বিশেষকৈ এই সময়ছোৱাত স্মাৰ্ট ফোনৰ সহজলভ্যতা আৰু ইন্টাৰনেটৰ দ্রুত গতিয়ে যুগসমাজৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ সঞ্চালনৰ পৰা বিনোদনলৈকে চকনো দিচ্ছে। এক বিশেষ প্ৰকাৰে পেলোৱা হৈছে যদিও বর্তমান আধুনিক যুগ সমাজত বহু প্ৰকাৰে মোবাইল ফোন ব্যৱহাৰ কৰিব পৰাৰে সঞ্চালন হয়।

সঞ্চালন আৰু উন্নয়ন লাভ :- স্বগত বিষয়ৰ এপৰ দৰিদ্ৰত কিছুমান নতুন বিষয় উল্লেখ কৰি তাৰ পৰা বহুতো নতুন সঞ্চালন লাভ কৰিব পাৰি। বর্তমান যুগ সমাজত সঞ্চালন বিষয়ত অস্বাভিক মোবাইল ফোনৰ ব্যৱহাৰ হৈ আছে। আমি দেখিবলৈ পোৱা গৈছে যে প্ৰাৰম্ভিক স্কুল-কলেজত অন-লাইন মোবাইল ফোনৰ ব্যৱহাৰ হৈছে। পৰ-পৰ সঞ্চালন কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো মোবাইল ফোনৰ ব্যৱহাৰ হয়। এতিয়াও যুগ সমাজত ই-বুক সঞ্চালনৰ এপৰ ব্যৱহাৰে সঞ্চালন প্ৰতি এক নতুন বিষয়ৰ আশ্ৰয় জন্মিছে।

বীণাতনব দিগ্ৰ :-
 • সোণাফোণৰ সহজতা :- বন্ধা, পাৰি-
 -য়ল আৰু সঞ্চালনৰ ক্ষেত্ৰে উন্নত সোণাফোণ কৰিব
 পৰাৰে মোবাইল ফোনৰ সঞ্চালন।

• সঞ্চালনৰ সহায় :- অনলাইন সঞ্চালন, ই-বুক, সঞ্চালন
 সঞ্চালন আদিৰ দৰিদ্ৰত সঞ্চালন লাভ

বীণাতনব দিগ্ৰ :-
 • আধিক-আধিক-অধিক-বিচ্ছিন্ন
 সঞ্চালন, সঞ্চালন সঞ্চালনৰ সঞ্চালন সঞ্চালন সঞ্চালন

• সঞ্চালনৰ সহায় :- অস্বাভিক মোবাইল ফোন ব্যৱহাৰ
 কৰাৰ ফলত সঞ্চালন সঞ্চালন, সঞ্চালনৰ সঞ্চালন সঞ্চালন
 সঞ্চালন সঞ্চালনৰ সঞ্চালন সঞ্চালন সঞ্চালন

বর্তমান যুগ চমকিত মোবাইল - প্রভাব - এক সর্গীষ -
 আৰু চামাদিক চাংসুৰিতক - পৰিবৰ্তনৰ - অতিফলন -
 হোৱা দেখা যায় । বৰ - পাৰি - য়ে মোবাইল এখন
 চমকিত - জীবনৰ - বিভিন্ন অংগ - হৈ পৰিছে । মোবাইল
 ফোনৰ - চমকিত - সঞ্চালনৰ - ক্ষেত্ৰত - চমকিত - বিভিন্ন
 প্ৰযুক্তিৰ - সোণালোণ - আদি - চমকিত - আৰু - দ্রুত - হৈ - পৰিছে ।
 বর্তমান যুগ - চমকিত - কিছু - মোবাইল - ফোনৰ -
 বৈশিষ্ট্য - আৰু - বৈশিষ্ট্য - দিগন্ত - অপব্যৱহাৰ - হিচাপে -
 গণ্য - কৰি - আৱিষ্কৰণ - হৈছে । যেনে - চমকিত - নষ্ট , সঞ্চালন - প্ৰযুক্তিৰ -
 ক্ষেত্ৰত - মোবাইল - ফোন - ব্যৱহাৰ - কৰা - বাহানা - বৰ্তন -
 সঞ্চালনৰ - ক্ষেত্ৰত - সঞ্চালন - মাতি - আনে । এওঁ - প্ৰযুক্তি -
 বর্তমান - যুগ - চমকিত - মোবাইল - বৈশিষ্ট্য - আৰু - বৈশিষ্ট্য -
 হিচাপে - দিগন্ত - চমকিত - উল্লেখ - কৰা - হৈছে ।

নাম → সীতালী ফুল
 মোবাইল - সৰ্বীয় - যান্ত্ৰিক

অসমীয়া সমাজত প্রচলিত বিবাহ অনুষ্ঠান

অসমৰ লোক-সংস্কৃতি বাবে বহুগীয়া। অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিত বিবাহ হৈছে সৃষ্টিৰ এক আনন্দময় আৰু প্ৰাণময় অনুষ্ঠান। আবেহ মান কালৰে পৰাই এই জনপ্ৰিয় অনুষ্ঠানটিয়ে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ছদ্মিকা গ্ৰহণ কৰি অহাটো পৰিলক্ষিত হৈছে। ব্ৰাংগলিক লোকানুষ্ঠান বিবাহৰ লগত জড়িত হৈ থকা বিভিন্ন ষীতি-নীতি, প্ৰথা আদিয়েও অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বিকাশ পথাৰখন অধিক জীপাল কৰি তুলিলে। আদিম দুটি মনোভাৱ দুখন হৃদয় একত্ৰিত হৈ মুগ্ধ জীৱনৰ সাতনি হোৱাৰ প্ৰতি সৃষ্টি হৈছে 'বিবাহ'। বিবাহৰ আনুষ্ঠানত নিহিত হৈ থাকে মুৰব্বী নৰীয়া মুগ্ধ জীৱনৰ জৱিসমূহৰ প্ৰধানি সোণালী সংস্কাৰ।

'ভোজাৰ প্ৰই হৃদয় হোৱাৰ হলে হোৱাৰ প্ৰই হৃদয় হোৱাৰ হলে', এনে আত্মসন্মানৰ স্বভাৱে পুৰুষ নৰীয়া উভয়ে চিৰজীৱনৰ বাবে একেলগে থকাৰ দুয়ো দুয়োৰে সুখ-দুখৰ সম্বন্ধাঙ্গী-হোৱাৰ প্ৰতি প্ৰতিবে বিবাহ পাক্ৰোমত আবদ্ধ হয়।

আদিম মুগ্ধত মানুহৰ আৰম্ভিক জীৱনত বিবাহ বুলি কোৱা প্ৰথা নাছিল। কিন্তু সত্যতাই হোৱা জালি সিধাৰ লেলেলে মানুহে প্ৰতিধা-পুৰুষ/যাঘাবনী-জীৱন ভাগ কৰি কৃষিকৰ্মত লগি এক ঠাইতে থাকিবলৈ ললে। প্ৰতিধা-মানুহ সমাজত ব্যক্তিগত উদ্ভৱিত্বৰ প্ৰাৰম্ভ সৃষ্টি কৰা, প্ৰতিধাৰ পৰা বিবাহ প্ৰথাটি প্ৰচলন হোৱা বুলি সমাজ বিজ্ঞানী সকলে অনুমান কৰে।

প্ৰাচীন-ভাৰতীয় সমাজত হৈছে বিবাহ, ব্ৰাহ্ম-বিবাহ, প্ৰজ্ঞাপাত্ৰ বিবাহ, আৰ্ঘ বিবাহ, আত্মবিক বিবাহ, গন্ধৰ্ব বিবাহ,

স্বাক্ষৰ বিবাহ আৰু সৌখ্য বিবাহৰ প্ৰচলন আছিল। পুৰুষ-পুত্ৰ
বাৰ বছৰ শাকি বিদ্যা শিক্ষা সাধনৰি পৰাৰ পিছত ব্ৰাহ্মচৰ্য
কালছোৱা শ্ৰেণী কৰি যুৱক সকলে বিদ্যা-বাক-কৰ্মই গাৰ্ভস্থ
আশ্ৰমত প্ৰবেশ কৰিছিল। প্ৰচলিত আক্ষিক সাক্ষী কৰি বংশ
বৰ্দ্ধনৰ প্ৰতিবন্ধে যুৱসমূহে অগৰাকী নাৰীক চিৰ জীৱনৰ বাবে
জীৱন সংগী হিচাপে গ্ৰহণ কৰে। সন্নিবন্ধিত বিবাহ পুৰিলে আন্ধাৰ
সকলোৱে মনলৈ ভাঁহি আহে আঘতীৰ সুৰমুৰ কৰ্তৰ উৰলি,
বিদ্যা নান্না, নানা আনন্দ-উলাহৰ বাদ্যমন্ত্ৰ শৰু।

অতীততে প্ৰাকৃতিক সন্মাজ ব্যৱস্থাত আঠ বছৰৰ বিবাহ
প্ৰচলন আছিল যদিও বৰ্তমানে আন্ধাৰ সন্মাজৰ চিৰ নাৰিচিত
বিবাহ অনুষ্ঠান দুটি হ'ল - কন্যা নোৱাই তোলানি বা স্নানি বিদ্যা
আৰু পুৰুষ নাৰী উভয়ৰে বৰ বিদ্যা। নোৱাই তোলানি বিদ্যা অক্ষয়
ৰ বিভিন্ন জনপোষীৰ সাজত অনাদি কালৰে নাৰী অধিকাৰিত হোৱে
চলি অহা এক সামাজিক স্ৰাংগলিক অনুষ্ঠান।

আদ্য প্ৰাত্ৰ দৰ্শনৰ নাৰী কন্যা চাৰিদিন ব্ৰতে হোৱা থাকে।
চাৰিদিনত চাৰিদিনীয়া গা-ধোৱাঘ। স্নানি বিদ্যা প্ৰতিহিতা, শুভগা,
কন্যা। স্নেহগা, দুৰ্ভগা, পাতিহীনা এই দুগৰ অনুষ্ঠান সাত দিন,
ন-দিন বা এঘাৰ দিনত গায়ৰ প্ৰতি-আজীয়া স্নানিৰ কুটম্বসহ
সন্মাপন কৰা হয়। এই স্নানিতে আৰ্মি এটা কন্যা উলুকিয়াৰ পাৰোঁ-
মে, দুগ বিলাকৰ প্ৰথম তিনিটা শুভ আৰু দ্বিতীয় তিনিটা অশুভ
বুলি বিশ্বাস কৰি অহা হৈছে।

বিবাহানুষ্ঠানৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈছে বিদ্যানান্ন পৰম্পৰা-
গত ভাৱে বিভিন্ন স্বীতি-নীতি, নিয়ম কানুনৰ সাজেৰে অনুষ্ঠিত
হোৱা বিবাহানুষ্ঠানৰ লগত সংগতি স্বাধীন নাৰিবেশন কৰি অহা
বিদ্যা নান্ন সমূহে অসন্নীয়া সন্মাজত বিশেষ স্থান দখল কৰি
আহিছে। সামাজিকভাৱে স্বীকৃতি দিয়া লোকগীত সমূহৰ উত্তৰত
থলুৱা ভাৱে প্ৰচলিত বিবাহত আধতী সকলে গোৱা বিদ্যা নান্ন
সমূহ অসন্নীয়া লোক-সংস্কৃতিৰ অঙ্গুৰ-গীয়া সন্মাজ। বিবাহানুষ্ঠানত
বিদ্যা নান্ন সমূহ বাদ দিলে গোটেই অনুষ্ঠানৰে কেতিয়াও
পূৰ্ণতা লাগাঘ বুলি কলেও হয়তো অস্বীকৃতি কৰা নহয়। অসম্পূৰ্ণভাৱে

কমিত বা থলুৱা জোয়াত গোৱা আই বিয়ানান্ন শোৰষ বঢ়োআদ
কাঁনাৰীত ।

নাহনি ভাসমত আই গীতশোৰষ প্ৰধান বহনকাৰী গোৱালকাৰী
কাৰী সন্মাজ । পুৰণি কালত আই বিয়া নান্ন সন্মাজ বিয়াহুঠান বা
আন সাংগতিক অনুষ্ঠানৰ লগত আপু ধুৱাই গোৱা হৈছিল । বৰ
বিয়া হুঠক বা জাতি বিয়াই হুঠক বিয়াহুঠানৰ আৰম্ভণিৰ পৰা
সন্মাজি লৈকে বিভিন্ন পাৰিষেকত বিভিন্ন সুৰৰ বিয়ানান্ন আধনী
সকলে গাধ । গোৱা ভোনেনি বা পাৰি বিয়াত আধনী সকলে পাৰিষেক
লগত সঙ্গতি স্বাধি গোৱা নান্ন সন্মাজ হ'ল —

কন্যা দুবস্ত থাকোতে গোৱা গীত :-

আইদেৱে আগতে বেতৰে দুলানিৰ্গ বাহ্ন
ওলম্বি স্নকৰাই ছাভেৰে
আমাৰে আইদেউ তেনে আঁজলি
স্নোহাৰি স্নকৰা স্নাভেৰে
আইদেউ আগতে জ্বলে স্নাভে বাতি
কেনে কুমাৰে চাৰিহে
বুঝলী কুমাৰে ওঝালি গড়িলে
বান্ধু পুথুৰীষে স্নাৰ্হে ।

পানী ভুলিবলৈ গোৱা সন্মাজ গোৱা গান :-

কামে লোটা লোৱা আই
স্নাজে লোৱা লোৱা
যমুনা লৈ যাব লোভা
নকৰিবা হেলা ।

পানী ভুলি থাকোতে গোৱা গান :-

লাই হালে জালে স্নুল চন্দন ভুলিয়া
নঙ্গ হালে জালে স্নুল চন্দন ভুলিয়া
ভৰিনে নভৰিলে স্বাৰি তোমাৰ কলহী ।

প্ৰেৰণা নাম :-

অ'মন তৰা বৰ্হীনা সাজুৱালে

আহে ক'ৰ নৰা

আহোঁতে আহিছে বন্ধেৰ নৰা

চিনেমাৰ পাইলত চুলি কাটে দিয়া

আইদেৱে ভাবিছে বৰ্হী বৰ ভালে

আমি য়ে চৰ্ছাছোঁ ওপুৰুমা পাল

ওপুৰুমা পালতে ব্লিডিকি হাঁহি

গাওপাৰি থাকে কেবুলীৰ চাহি ।

খাজুৱাই খাজুৱাই কৰিলে ঘাঁ

চুৱাহ বচুৰেকত লোৱোৱা গা ।

শ্ৰান্তি বিঘাত জাচল আনক বহুধৰা সৃষ্টি হোৱা নৰ্বটো হৈছে

ক'ৰীনা - কেলো' লোৱা। ক'ৰীনা কেলো লওঁতে আধুতী সকলে নৰক্ষাৰে

নৰক্ষাৰ বন্ধুত মিঠাপুড়ি জানি, চাদৰৰ আগত ভোগা নাচি, ধৰাহি

বাৰি নৰক্ষা জানক লভে । ক'ৰীনা কেলো হোৱা নৰ্ব স্বেচ্ছ কৰি আৰ্হি

মিঠা ভোগাই দি সোমীনীয়ে বৰ্হী বিবাহ সাজুৱাৰি। বৰ বিঘা

সংগত আৰ্হি এটি কল্পা শুভ্ৰে কৰিব নাৰো য়ে আধুনিকতাৰ

নৰক্ষাত নৰক্ষাৰাগত স্ৰা, বীতি-নীতিয়ে প্ৰগতিমীল বন্দা হৈছে।

জাত-বুলৰ ভেদে সাজুৱা কালত স্ৰাৰ্থেৰিক চিনৰ বাহিৰলৈ

গৈছে । 'ঘাৰ কন্যা ভাৰ বিবাহ' জনমিশ্ৰাৰ ভিত্তিতৈ বৰ্হী বিবাহ

সজুগন হয় বুলি ক'ৰ নাৰি। বিবাহৰুঠানৰ লগত বিঘানাম

সজুহৰ নিবিড় সজুগক প্ৰকা হেৰুকেই দৰাই হওক বা ক'ৰীনা হওক

প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিয়ে প্ৰত্যেকজন বিমাৰেই বিভিন্ন সুৰ ভাল জান

লম জাতৰ হিমা নৰক্ষা বিঘানাম আধুতী সকলে গাই বজাতল

আনক সুপ্ৰসিত কৰি তোলে। বিবাহৰ নৰ্ব স্বেচ্ছ আধুতী সকলে

গোৱা নাম

দৰা নাচি বহোতে গোৱা নাম :-

সোমীনী শুকলি বৰ্হীৰ পৰিধানি ।

আত্মাৰ স্বাধীন্যটি বহু বৃক্ষ বৃক্ষ বুলি ।

দুৰাই কৰিলা হৰলৈ ঘোৰা ঘোৰা বৰা সম্ভৱত ঘোৰা নামঃ

সাম্ভৱত চাদৰ গন - আ 'মন' চেনি

কেনে যৈ দিয়া আ 'মন' দেখি

সিটি স্মৃতি বা বানী বন চেনি

স্মৃতিৰ হৰলৈ বাট বা বেনি

অত্যাগে বাতিলে আ 'মন' চেনি

বাহু - ভালেকে আ 'মন' চেনি

বাহু ভালেকে আ 'মন' চেনি

বাটৰ মানুহ ধৰি যাহে বাকেনি

গৈ থাকে গৈ থাকে নাবাগৈ বাট

স্মৃতিৰ হৰলৈ লগাৰ স্মৃতি

স্মৃতিৰ স্মৃতিৰ স্মৃতিৰ নিব

বহুতে তলতে কন্যা দান দিব।

স্মৃতিৰ আৰু স্মৃতিৰ বিবাহৰ এক নিৰ্দিষ্ট সঙ্গীত আছে।

সেয়েহে স্মৃতিৰ অন্তৰ্ভুক্তি কৰি গোৱা নাম হ'ল —

একটি দুৰ্গতি তিনি

স্মৃতিৰ স্মৃতি

স্মৃতিৰ স্মৃতি স্মৃতি লগে।

হৰলৈ গৌৰীক নিৰ্দিষ্ট নবুলিবা

স্মৃতি বাদিৰ লগে।

এই বৰ্ণনা অনুষ্ঠানত জাতি-জনজাতি সকলোৰে

স্বাধীন্য লৌকিক। ঐতিহাসিক প্ৰমাণ আৰু লোকগাথৰ আছে। স্মৃতি

স্মৃতিৰ আৰু ঐতিহাসিক দিগ্ৰাহিক স্মৃতিৰ স্মৃতিৰ স্মৃতিৰ স্মৃতিৰ

বিবাহ প্রথা সৃষ্টি হয়। ভাৰতীয় সমাজ জীবন-বিবাহ
নিছৰ-বাৰি পল্লীক-পুৰুষৰ ভাৰ্য্যাংগিনী-ৰূপে স্বীকৃতি
দিয়া হয়।

— স্মৃতি কংকনা দুৱৰা।

— পাতক-শাস্তি প্ৰাৰ্থনিক।

ৰোগিং : এক সামাজিক ব্যৰ্থ

ৰোগিং এক সামাজিক ব্যৰ্থ। নিৰুদ্ধিতা, নিৰুৰতা তথা আনবত স্বার্থ চৰ্চাবলৈ যোৱাটোৱেই ৰোগিংৰ মূল উপচাৰ্গ। ৰোগিং নামৰ বিষয়সকলৰ কাণ্ড হৈছে আদৰ্শহীনতা। মানসিক-স্বাস্থ্য আৰু বিকৃত চিন্তাৰ দ্বাৰাত পেলনাই প্ৰতিপক্ষক নি-লজ্জ ভাবে আঘাত কৰাৰ্থী ৰোগিং ব্যৰ্থতাৰ-পৈক্ষিক আনন্দ। কিন্তু এৰি আনন্দ য়ে কৰিবলগীয়া তৰা বুঢ়ি নাপায়।

কুৰ্চাত কৰ্মী কৌতুক আৰু আচৰণৰ দ্বাৰা-পৰিহাস কৰা আৰম্ভণি কৰ্ম্মাত কৰিবলৈ গালে প্ৰতিপক্ষক বিকৃত-বৰ্ষাটোৱেই ৰোগিংৰ প্ৰধান লক্ষ্য। সমাজৰ নানা পুৰণি প্ৰথা-চৰিত্ৰৰ নামুহক পোৱা যায়। আৰু প্ৰত্যেকৰে কৰি আঙিৰিচি-বেলেচা-বেলেচা। কোনোবাৰি যদি মানসিক-ব্যৰ্থতাৰ প্ৰতিপক্ষ লোককে-জোবৰ্হী কৰি আকৌ আন কোনোবাৰি নিৰু-বুদ্ধিৰে লগ-লগা লোককে উপহাস কৰি হুস্তি পায় আকৌ কোনোবাৰি হয়তো-তেওঁতকৈ নামুহক উপহাস কৰি পৰিতৃষ্টি লাভ-কৰে। এনে-মানসিকতাৰ পৰাৰ্হী ছাত্ৰ সমাজলৈ ৰোগিং প্ৰথাটো-আসন্ন-বুঢ়ি কৰা হৈছে। ৰোগিং-বিভিন্ন-বিষয়, প্ৰথম-অবস্থাত-সামাজিক-জ্ঞান-প্ৰমাণ-কৰা হয় যদিও পিছলৈ বিকৃত-চোৰি-প্ৰকল্প-আত্মীয়তাৰ-দিশলৈ গতি কৰে। কেইবা-কোনো-পাৰিলৈ-জন্ম-আৰু-লোৱাৰিলৈ-নিৰ্ঘাণ। কেতিয়া-কোনো-জিহ্বা-প্ৰতিপক্ষিত-আত্মীয়-বিষয়-ওপৰত-নিৰ্ঘিত-পৰীক্ষা-পতাৰ-কৰ্ম্ম-কৰ্ম্ম। পৰীক্ষা-দি-লোৱা-দ্বাৰা-বা-ছাত্ৰীয়ে-অকণ্ট-অশ্ৰুচাৰ-চৰ্চ কৰিব-লগা-হয়-আৰু-বহুত-এনে-অশ্ৰুচাৰ-চৰ্চ-কৰিব-লোৱাৰি-মুহুৰু-আৰু-লৈ-ও-পাৰে।

নাম → বৰ্দ্ধিতা চোৱাই
 ব্যৰ্থক প্ৰথম সামাজিক

ব্যক্তি

ব্যক্তি হৈছে কোনো ব্যক্তিৰ জাগ্ৰতৰূপৰ আৰু বাস্তৱিক অংগীকৃত স্বৰূপ। এজনক অৰ্থত ব্যক্তি বুলি কব পাৰে যি জ্ঞান আৰু সৃষ্টিৰ আধিকাৰী, আত্মবিশ্বাসী আৰু জীৱনৰ নীতিবাচক হিচাপে হৈছে স্বকৃত দিয়া অঙ্গ, দুৰ্ভোগ-পূৰ্ণ পৰিস্থিতিৰ মাজেৰে সৃষ্টিৰ বাবে উলিয়াবলৈ সক্ষম হয়।

এজন ব্যক্তি সদায় সৰ্ব দিগ্ৰ আৰু ভাল মানব-স্বৰূপৰ প্ৰাৰ্থনা উচিত আৰু এজন ব্যক্তি যদি দেখাৰে শুভাৰ্থে শুভনিষ্ফল, কিন্তু জ্ঞান সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰত যদি তেওঁ সীল অঙ্গ, তেওঁ সৈবত তেওঁক উপযুক্ত ভাৱে ব্যক্তিশালী ব্যক্তি বুলিব নোৱাৰিব।

ব্যক্তিৰ গঠনত ব্যক্তিৰ বাস্তৱিক আৰু আন্তৰিক অৰ্থ-লক্ষণ দুটা সিদ্ধান্ত আৰু কিছু দিশ নিহিত হৈ থাকে। সেয়া হৈছে - জাৰীক, শৌচিক, মাত্ৰোপেক্ষিক, আৱেগিক, সামাজিক আৰু আধ্যাত্মিক। ব্যক্তি এজনৰ বাস্তৱিক দিশটো সেয়াৰে আকৰ্ষণৰ কাৰণ হৈ উঠে, কিন্তু লাভ লাভে সেতিয়া তেওঁৰ লক্ষণবোৰ প্ৰকাশ্য নাপায় তেতিয়া স্বৰূপৰ গুৰুত্ব

কামি আশিৰলৈ য়ে । অসমীয়াত মকা (বাগে) কি কৰে,
গুণে কামি কৰে । বোলা কামাশিৰেও আশিৰ লৈ পৰ
কৰে ।

ব্যক্তিৰ বিকাশ বুলি কলে জীৱনৰ সকলো ক্ষেত্ৰকে
সামৰি লোৱা হয় । ব্যক্তি এজনৰ জীৱনৰ লক্ষ্য জালী
হৈ নাহে, জন্ম লোৱাৰ পাছত নিছৰ পৰিষ্কাৰ আৰু
এখন সন্মুক্ত মাকি বিভিন্ন আভিভাৱৰ লগতে এজন
ব্যক্তি বাগে গঢ় লৈ উঠে । ব্যক্তি এজনৰ জীৱনত সকল
লক্ষ্য-বিভিন্ন ধৰণৰ সন্ময় আৰু আৰু তাৰ সন্মুক্ত জাল
দিহা বা জাল গুণখিনি আশিৰ কৰি জীৱনত আশিৰ
লোৱাৰে এজন জাল ব্যক্তি বুলি বিবেচিত কৰা হয় । সু-
বিকলিত সৰ্বস্বত্ব ব্যক্তিৰ অধিকাৰী এজন ব্যক্তিৰ পৰা
জাল কাম লোৱাৰ লগতে জেষ্ঠ্য ব্যক্তিৰ আশিৰ-
লৈ আৰু অনুশাসিত কৰিব পাৰে ।

ব্যক্তিৰ বিকাশে জীৱনৰ সফলতা বস্তু আশিৰ
নিব পাৰে । উপস্থিত ব্যক্তিৰ জীৱনত মানুহৰ সফলতাৰ
দুৱাৰ মুকলি কৰি দিহে । ব্যক্তিৰ দিনদিন জীৱনত সফলতা
ব্যক্তিৰ আশি গুণত পূৰ্ণ । জীৱনত বন - সফলতা
লক্ষ্য লাব পাৰি কিন্তু লাব হৈ লোৱা সফলতা
লক্ষ্য লোৱাৰি । জীৱনত আশিৰ হ'লে ব্যক্তি
সফলতা সফলতা বা আশিৰ লোৱাৰে আশিৰ

হোৱা উচিত। জীৱনৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য দ্বিৰ হোৱাৰ্দে
 আৱশ্যক। এজন ব্যক্তিৰ নিৰ্দিষ্ট লক্ষ্য থাকিলে সেই লক্ষ্যৰ
 প্ৰতি ত্যাগবাৰ্হিবৰ কাৰণে তেওঁ যত্নশীল হব লাগিব আৰু
 কৰিব লগীয়া কামলৈ সন্মত হৈ উলিয়াই লব লাগিব।
 জীৱনৰ সীমিত সময়ৰ ভিতৰত ত্যাগি সন্মাদন কৰিব-
 লগীয়া বস্তু কাম কৰিব পাৰিবলৈ হ'লে সন্মত হৈ
 এমোজু ত্যাগবাৰ্হি চলিব লাগিব।

বিশ্বাসৰ সমস্তুত মানুহে আৰ্থিক আৰ্হন কৰিব পাৰে।
 ব্যক্তি এজনৰ নিৰ্ভৰ মনত আত্মবিশ্বাস মকাৰ্দে আত্মিকৈ
 এমোজুৰ্হি। আত্মবিশ্বাসৰ ফলত মানুহে জীৱনৰ সকলো
 সপোন পূৰ্ণ কৰিব পাৰে। ব্যক্তিৰ জীৱনৰ সপোন বুলি
 কওঁতে তাত তেওঁৰ বৃত্তিৰ কমাৰ্দেও জড়িত হৈ থাকে।
 নিৰ্ভৰ পঢ়ন্দ সাত্তে বৃত্তি এৰ্হিব সপোনৰ্দে জীৱনৰ সামগ্ৰিক
 সফলতাৰ এৰ্হি আত্মিকৈ শুৰ্হুপূৰ্ণ হিঙ্গ। ব্যক্তিকে নিৰ্ভৰ-
 লগতে আনৰ ওলৰত বিশ্বাস ৰাখিব লাগে। দাব্ধাৰিক
 বিশ্বাসৰ অবিহনে এই পৃথিবীখনৰ দৈনন্দিন কাম কাৰ্হ-
 বিলাক চলি মকাৰ্দে সম্ভব নহয়।

ব্যক্তিৰ যিকোনো কামৰ বাবে বৈধৰ্হি আৰু কৰ্হেৰ-
 সন্ম এমোজুৰ্হি। বৈধৰ্হি আৰু সন্মৰ অবিহনে
 জীৱনত সু-ফল পাব নোৱাৰি। ব্যক্তিয়ে উচিত সমস্তুত
 উচিত সিদ্ধান্ত লব লাগে। জ্ঞান, বুদ্ধি, চিন্তা, বিশ্লেণা
 সকলো থাকিলেও মানুহে জীৱনত সফলতা লাভ

কৰিবলৈ বুলি কোনো নিশ্চয়তা নাই । যোজ্যকৰ্ত্তী-
কামৰ বাবে এটা উপযুক্ত সময় মাৰে । কোন সময়ত
কোনটো কাম কৰা হ'ব তামৰা কোনো পৰিস্থিতিত
উপস্থিত হলে কি কৰা বা নকৰাৰ সিদ্ধান্ত ল'ব এটা -
বিলাক কামা দিয়া কৰিব নোৱাৰা জনৰ ক্ষেত্ৰত জ্ঞান, বুদ্ধি
-অৰ্হীন ।

উপযুক্ত ব্যক্তিত্বই নিজৰ কৰ্ম ক্ষেত্ৰৰ লগতে জ্ঞান
যে জ্ঞানীয়া ক্ষেত্ৰত জ্ঞান হ'ব জনৰ লগত সু-সম্পর্ক
বৰ্তাই-বাখি জাৰাশীয়া কাৰ্যক্ষম উপযুক্ত হ'লে জ্ঞান-
ব্যক্তি নিব পাৰে । এক কামত ক'বলৈ গ'লে এক
উপযুক্ত ব্যক্তিত্বসম্পন্ন ব্যক্তি নিজৰ ব্যক্তিত্বৰে জ্ঞান জন
লোকৰ জ্ঞান এখন সমাধিক দিয়াৰিত কৰিবলৈ সক্ষম
হ'ব ।

নাম - শ্ৰীমতী নিশিতা ডাঃমাৰ্গ
-দ্বিতীয় পঞ্চম স্নাতক ।

ভাৰতবৰ্ষত নাৰী সৰ্বলীকৰণৰ এটি দৰ্শালোচনা-

বৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰী সৰ্বলীকৰণৰ এটা এনেদৰে ব্যৱস্থা ঘটি নাৰীৰ অৱস্থান পুৰুষৰ সমতুল্য। ই সামাজিক, রাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক বা কৈশিক দ্বিঘেই নহওক সংবিধানগত ভাৱে স্ত্ৰীলিক অধিকাৰ, স্ত্ৰীলিক কৰ্তব্য আৰু কিছুমান নিৰ্দেশনাক লৈ নিয়মৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈ পৰিছে। নাৰী-পুৰুষৰ বৈষম্যভাৱে আঁতৰ কৰি এখন সুস্থ-স্বৰ্জন সমাজ সৃষ্টি কৰিবলৈ সকলোৱে সমাজে রাজনৈতিক ভাৱে সচেতন, উদ্যোগময় লগত জড়িত হ'বলৈ যত্নৰ দ্বাৰা অৰ্থনৈতিক সচেতনতা দেখুৱাব লগতে প্ৰাচীন চেতিয়া মন্ত্ৰাণ্ডেৰে বৌদ্ধিক দৃষ্টিভঙ্গ স্ত্ৰীৰ পেলাবলৈ সক্ষম হোৱা বিষয়বস্তু যিলাক আলোচনা কৰাটো সম্ভৱ সাধোৱা হৈছে।

সৰ্বলীকৰণৰ এনে এটা প্ৰক্ৰিয়া, যি প্ৰক্ৰিয়াই জীৱনৰ উপৰত যোৱাকৈ স্ত্ৰীৰ সোঁতৰ পৰা কাৰক সমূহৰ উপৰত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে। এই নিয়ন্ত্ৰণৰ অধীন হ'বলৈকে লিংগৰ সক্ষমক আৰু স্ত্ৰীলিকক প্ৰয়োজন সাধোৱাকৈ পৰিৱৰ্তন কৰিবলৈ জ্ঞান আৰু যৌৱণ প্ৰয়োজন।

বৰ্তমান সমাজত পুৰুষৰ তুলনাত হৈ মহিলাৰ আত্ম সন্মানৰ এটা সমালোচনা মূলক বিষয়। গতিকে মানবীয় আৰু বৌদ্ধিক বিষয়ত সম অধিকাৰ লাভৰ বাবে তলৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ স্মৰণ কৰিবলগীয়া-

- (১) নাৰীয়ে নিজৰ অধ্যয়ন, জ্ঞান আৰু ব্যৱহাৰ শক্তিসম্পন্ন কৰি গঢ়ি তুলিব লাগে। পুৰুষৰ উত্তৰাধিকাৰীত্বৰ উপৰত নিজৰ দাবী সাব্যস্ত কৰিব নাবাকৈ নিজক গঢ়ি তুলিব লাগে।

৩) পুরুষ আৰু নাৰীৰ মন কামাভাৱসম্বন্ধীয় হ'ব লাগে। পুরুষৰ আধিপত্যক প্ৰত্যাহ্বান জনাব নৱাকৈ নিয়ম প্ৰণয়ন কৰিব লাগে। লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ নাৰী আৰু পুরুষে ইজনে সিজনক সহযোগিতা কৰিব লাগে।

৬) প্ৰতিভাক জ্ঞানত বৰিব পাৰিলেহে এগৰাকী নাৰীয়ে সবলতাৰ চিনাকি দিব পাৰিব।

৭) প্ৰমীয়া সুখি আৰু কৰ্মৰে সমগ্ৰ নাৰী জাতিৰ উত্তৰণৰ কথা ভাবিব লাগিব।

৮) তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰমূল্য আৰু বিশ্বাসৰ ওপৰত আছা-বাখি পুরুষৰ বহুপুৰুষ প্ৰত্যাহ্বান জনাব পাৰিলেহে নাৰী জাতিৰ প্ৰসুত সবলীকৰণ হ'ব।

গতিকে, জ্ঞান স্নোবিজ্ঞান, প্ৰত্ননৈতিক, ৰাজনৈতিক আৰু সাৰ্বাধিক এই পাঁচটা দিশত নাৰী-সবল হোৱাটো উচিত। জ্ঞানে সাম্ৰাজিক, সাংস্কৃতিক দিশটোক সাম্ৰাধি লয়। তাৰ লগতে নিয়মৰ বিধি বিলাকৰ লগতো পাৰিচয় কৰি দিছে। বৈদিক, উত্তৰ বৈদিক আৰু ঋগ্বেদগৰ নৱা আধুনিক যুগলৈ এই সবলীকৰণৰ দীৰ্ঘলীয়া পাৰিকল্পনাটো পৰ্যালোচনা কৰিলে বৈদিক যুগতে নাৰীৰ প্ৰাণ উন্নত আৰু ঋগ্বেদগত নাৰীৰ প্ৰাণ একেবাৰে নিম্ন হোৱা দেখা যায়। সেয়েহে মিছলৈ নাৰীৰ বোধ শক্তি আৰু নিৰ্দেশনাত্মক নীতিৰ লগতে সাংবিধানিক নীতি-নিয়মৰ পৰিৱৰ্তন হৈছে।

অৱশ্যে নাৰী সবলীকৰণ বুলিলে এইটো নহয় যে নাৰীক জেৰ কৰি আগবঢ়াই নিয়াৰ চেষ্টা কৰা। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে প্ৰত্যেক গৰাকী নাৰীয়ে নিজে নিজক সবল কৰি তুলিবলৈ চৰু কৰিব লাগে। প্ৰয়োজন সাপেক্ষে চৰকাৰী, বেচৰকাৰী সংগঠনৰ সহায় ল'ব লাগে। গাঁও পঞ্চায়তত নিজৰ স্থিতি সবল কৰিব লাগে। বিশ্বায়নৰ

যুগত দৰিদ্ৰতাৰেৰুহ আঁতৰ কৰিবলৈ স্কিমিত ইংৰাই লাগিব।
গতিকে পাৰিষ্কাৰ পাৰিকল্পনা, দৰিদ্ৰতা আঁতৰ কৰা, নিতম্ব উন্নতি
নিঙ্গে স্নিঘ্ৰ দিঘ্ৰা বৰ্তমান নাৰী অৰলীকৰণৰ একমাত্ৰ উদ্দেশ্য
হোৱা উচিত।

সাম্প্ৰতিক কালত নাৰী অৰবৰাহ আধাৰণ কৰাত
পৰিশত হৈছে। যাব বাবে ক্ৰেণ্ডা বৃত্তি আৰু বন্ধা স্কিমিকৰ
সংগ্ৰহা বাঢ়িছে যদিও ওঁই বিলাক বন্ধু কৰিবৰ বাবে ২০০৬
চনৰ পৰা বাঢ়িঘ্ৰ পৰ্যায়ত আঁইন প্ৰশস্তন কৰা হৈছে। অল্পস্ৰু
কিন্তু বাঢ়িঘ্ৰে আছে। শ্বেচৰকাৰী সংগঠন বিলাকে (N.G.O)
ওঁই বিলাকে প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ বাবে স্ৰেষ্ঠা চলাই আহিছে। পুলিচ
প্ৰজাৰনেও কঠোৰ ব্যৱস্থা হাতত লোৱা হৈছে।

সাম্প্ৰতিক ইয়াকে ক'ব পাৰি যে নাৰী অৰলীকৰণ বিষয়
টোৱে অল্পস্ৰু প্ৰিৱীতে চমক সৃষ্টি কৰিছে। ISRO গৱেষণা কেন্দ্ৰ
দুপৰাকী তামিল নাৰীৰ ছ্ৰমিকাই নাৰী অৰলীকৰণ কৰাকে
সোঁৱৰাই দিলে। প্ৰকৃত স্কিমৰে স্কিমিত এপৰাকী নাৰী ভাৰতৰ
বাৰে এক বিশেষ শক্তি। সেয়ে কন্যা অন্তনক প্ৰকৃত স্কিমৰ
স্কিমিত কৰি প্ৰত্যেকৰে অনুৰ আন্তোৰিত কৰাৰ নাগ লওঁ
আঁহক।

নাৰ — স্মিৰ্তী স্কিমিতা গণে।

স্কিমী — প্ৰাকৰ পক্ষৰ স্মিৰ্তীক।

বিভাগ — অসমীয়া।

অসমৰ ধ্বাদ্যভ্যাস

অসমৰ ধ্বাদ্যভ্যাসৰ অথবা অসমীয়া আহাৰ
অসমৰ স্থায়ী বাসিন্দাৰ সকলৰ ধ্বাদ্য প্ৰণালী। অসমীয়া
আহাৰত পাতৰীয়া শুকান বা তুচাৰ কৰা ধ্বাদ্যভ্যাসৰ
লক্ষণে সমাজলৈ সন্তোষ উপকৰণৰ দ্বয়োৰ্ণ প্ৰত্যেকই বিদ্যমান
বিভিন্ন সংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱ পৰাৰ বাবে এই অঞ্চলটোৰ
ধ্বাদ্যভ্যাসৰ মাজতো বিভিন্নতা বিৰাজমান।

অসমৰ মূল ধ্বাদ্য হ'ল তেওঁ আৰু প্ৰায় সকলো
ধ্বাদ্যই তেওঁৰ লক্ষণে সম্বন্ধ খবৰ। অসমীয়া আহাৰ
সাৰ্বাৰণতে "ধ্বাৰ" বা শাকোৰ আৰম্ভ হয় আৰু "ভেঙা"
ব্যঞ্জনৰে সমাপ্ত হয়। ধ্বাৰ আৰু ভেঙাৰ ব্যৱহাৰ
অসমীয়া ধ্বাদ্য অনন্যতম বৈশিষ্ট্য। ধ্বাৰ অসমীয়া
ব্যঞ্জনৰ এক সন্তোষ উপকৰণ। ইয়াৰ অসমীয়া মানুহে
আপোতে নিম্নমৰ সলনি ব্যৱহাৰ কৰিছিল, যিহেতু
সেই সময়ত অসমত নিম্নমৰ সতৰসৰী পোৱা নগৈছিল।
সেইবাবে অসমীয়াৰ মাজত "ধ্বাৰমোৱা অসমীয়া"

মোজনাৰো প্ৰচলন আছে।

বৈশিষ্ট্যবান বৈশিষ্ট্যবান অসমীয়া ধ্বাদ্য :

১। বৰল ধ্বাৰ আৰু মেৰা ধ্বাৰ :

অসমৰ ধ্বাৰ ভৌমবলৈৰ বাৰালি, সৰ্ব্বলৈ আৰু বান
ধ্বাৰ দুবি উপবিধ। ছাঁৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা হয়। ছাঁৰিখিনি
পানীও তিয়াই থোৱাৰ পাছত যিখিনি বন্ধুৰা পানী ফলাই
আৰু ধ্বাৰণী বোলে। বান ধ্বাৰৰ ধ্বাৰণী সাৰ্বাৰণতে

কাপোৰ, চুলি, বাচন জোৰা বাবে ব্যৱহাৰ
 কৰা হয়। ধাতুৰ বাবে ডীমকলৰ বাকলি সৰুনা
 পৰা তৈয়াৰ কৰা ধাতুৰী ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ধাতুৰী
 এদি স্বক্ৰা ধাতু জোৰা লোহাৰ প্ৰিয় ধাতুসমূহৰ
 তিতৰও অন্যতম। কোণে কোণে-তক্ষলত স্ততকৰ
 সকাৰত দিয়া ভোজত ধাতু-মাছ স্বক্ৰাতে স্ৰাংগালিকা
 নিয়মৰ তিতৰতে পৰে। জাৰৰ এদিনত লোহা সততে
 পোৱা নোহৈছিল বাবে লোহাৰ মূল্য বৃদ্ধি হৈছিল।
 তেতিয়া সাৰ্বাধৰণ মানুহে লোহাৰ সলনি ধাতুৰী ব্যৱহাৰ
 কৰিছিল। ধাতুৰী তক্ষলক প্ৰশামিত কৰে বাবে তাক্সশুল
 ভোজত ধাতুৰী এদি স্বক্ৰা ধাতু উৎকাৰী। ধাতুৰী এদি
 স্বক্ৰা ধাতুৰ তিতৰত স্ৰাংগালিকা ধাতু, কল, পাচলৰ
 ধাতু, জমিতাৰ ধাতু, শ্বেয়াৰি ফুলৰ ধাতু, তিতাফুলৰ
 ধাতু, ধাতুৰীত, দোহোণ-শাকৰ ধাতু জোৰা উল্লেখযোগ্য।

২। টোকা জোৰা:

জোৰা লোহাৰ টোকা জোৰাত ব্যৱহাৰ কৰা টোকাৰ
 হ'ল - টোকা, ত্ৰেকোৰা, টোকা মৰা, জমৰা, তুলকাই,
 কৰা মিলিহী, তেঁতলী জোৰা ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়।
 টোকা জোৰাৰ তিতৰত মাছৰ টোকা জোৰা, কচু শাকৰ
 টোকা জোৰা টোকা দালি জোৰা উল্লেখযোগ্য।

৩। বাঁহ গাজ:

বাঁহ গাজলৈকে বাঁহ গাজ বোলা হয়। জাতি বাঁহ

বগৰ বাঁহ, মোৰগল বাঁহ, উলুকা বাঁহ আদি বিভিন্ন
 ঝৰাৰ বাঁহৰ পাত্ৰ তসমত ধাদ্য গিচাপে-এহণ কৰা
 হয়। বাঁহ পাত্ৰৰ মৌসাদ তুলন- তিতিকি। বাঁহ পাত্ৰ
 মিহিকৈ কাটি শুকালে মোটা ডাকি বা দালিত দিও মৌসা
 হয়। বাঁহ পাত্ৰৰ তিতৰত বগৰ বাঁহ আৰু উলুকা বাঁহৰ
 পাত্ৰ ধাবলৈ ভাল। বাঁহ পাত্ৰৰ পৰাওঁ ধৰিচা তৈয়াৰ
 কৰা হয়।

ধৰিচা তৈয়াৰ কৰিবলৈ বাঁহ পাত্ৰটোৰ পুৰণৰ বমলাবোৰ
 এষোমাই গিহনাও মিহিকৈ মিহি বা বাঁহৰ চুঙাত এঁই মিহি
 পাত্ৰখিনি স্বেৰ্ণ সামৰ মাৰি বধা হয়। ধৰিচাৰ মৌসাদ
 টো। ইয়াৰ এনেকৈয়ে বাধিব পাৰি নতুবা শুকুৱাই
 শুকান ধৰিচা কৰিব পাৰি। তসমিয়া লোকে এঁই ধৰিচা মাছ,
 মাংস, কচু আৰু আদি বন্ধন প্ৰকৰণত ব্যৱহাৰ কৰে।
কোঁৰিবিৰ্ভমান দাৰুমাৰাত তসমিয়া বন্ধন :

- ১। শু টোকা আৰু টোকায়া আৰু।
- ২। আঁল মাছ আৰু ফুলা।
- ৩। শু টোকা আৰু ধাৰেৰে বন্ধা মাটি মাং।
- ৪। বমলালৈ আৰু দাব মাংস।
- ৫। বাঁহপাত্ৰৰ আদাৰ লগত বন্ধা মাছৰ আঙু।
- ৬। লাইআবৰ লগত কুকুৰাৰ মঙু।
- ৭। বমলাপতলাৰ লগত মাছৰ মূৰৰ ডোড়ি।
- ৮। সান্দহুগুৰি আৰু হাঁহৰ মাংস।
- ৯। দাতিহাঁহ আৰু বেগমোৰা।

১০। তিলেৰে বন্ধা ফুকুৰাৰ মাংস ।

আধুনিক জীৱন শৈলী আৰু লগতে বৰ্ষ

ব্যৱস্থাৰ কাৰণে অসমত আমাৰ খাদ্য প্ৰণালী সলনি
হৈ আছে । চহৰে লগতে আজিৰ সন্মুখৰ অৱস্থা

মানুহে অনলভনত জৰুৰী কৰি জনা খাদ্য প্ৰণালীয়া
হৈছে । ইয়াৰ উপৰিও বিজ্ঞান কৰ্মৰ দেশ-বিদেশৰ প্ৰেক্ষাপট

উল্লেখ সাংস্কৃতিক জাহাৰ আৰু ফাৰ্ছ ফুডে বজাৰ দখল
কৰিছে । য'তে তৈয়াৰী খাদ্য - পৰম্পৰাগত জাহাৰ

সলনি আমাৰ দৈনন্দিন খাদ্যভোগত সন্নিবিষ্ট হৈছে আধুনিক
খাদ্য । পৰম্পৰাগত খাদ্য খাদ্যসমূহৰ আত্মা নতুন সমাজ-

ব্যৱস্থাত উৎসৰে পৰিণত আদিত ধোৱা বিশেষ অসাঁই
খাদ্যলৈকে প্ৰদানান্তৰিত হৈছে । আমি কোন পথে পতি

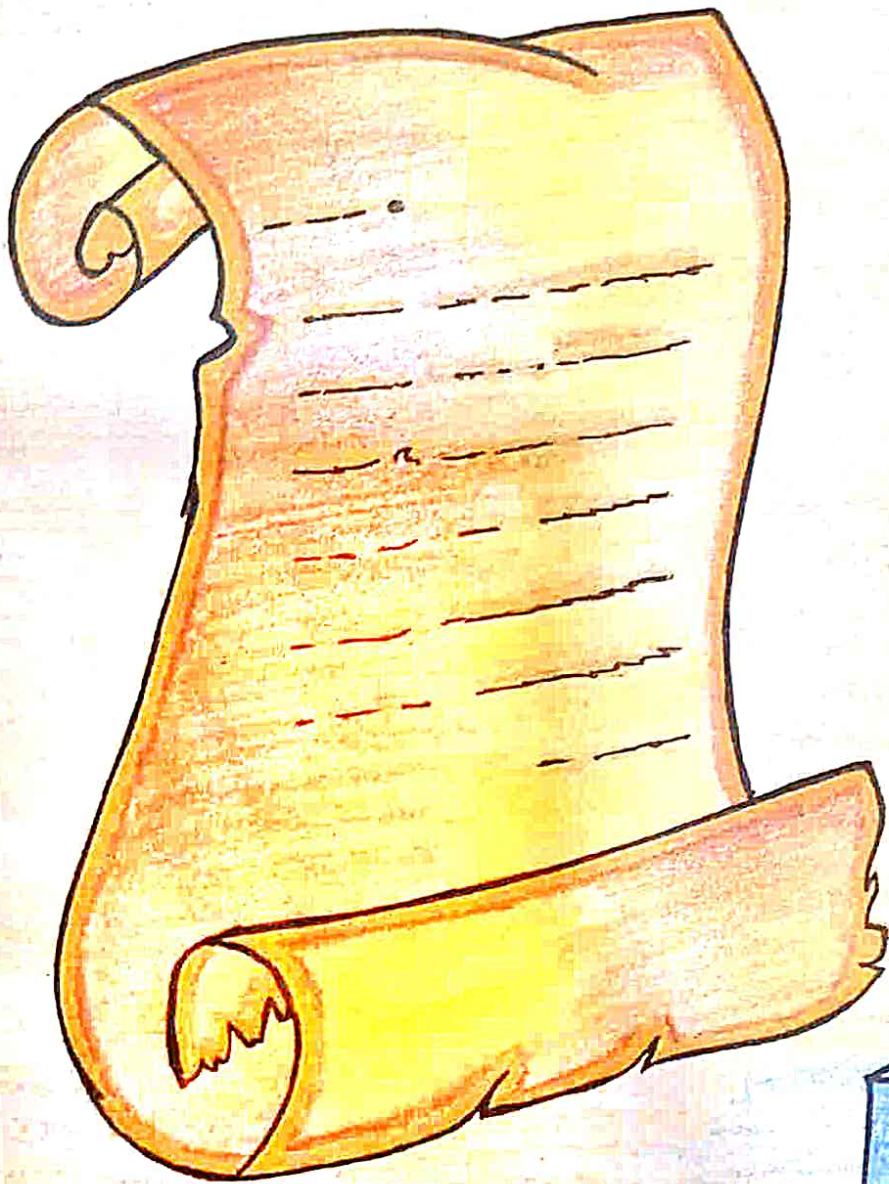
কৰি আছোঁ? এওঁ এটা চিন্তনীয় বিষয় ।

নামঃ জাহ্নৱী দাস

— স্নাতক পঞ্চম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী ।

ଅନୁଭବ

ଦାମିତ୍ୟ

শৈশৱ আৰু **বংমন**

শৈশৱৰ দিনবোৰলৈ মনত পাবিলে আকৌ শৈশৱৰ কাললৈ উলটি যাবৰ মন যায়। বন্ধু-বান্ধৱীৰ সৈতে ককা শাঁহি কৈয়ালি, দুটালি আদিৰ মাজতো মিঠা স্মৃতি-এটা আঙিও বুকুত কঢ়িয়াই ফুৰিছোঁ। সেইসময়ত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাদেৱৰ বুঢ়ী আইৰ সৰ্বু বিলাপখনতকৈ অসমীয়া কবিতাৰ 'বংমন' পাঢ়িছিলো। সম্পাদক আছিল শ্ৰী অক্ষয় বৰদলৈ আৰু মালিনী প্ৰকাশনৰ পৰা প্ৰকাশিত হৈছিল।

২০১৫ চন জুলাই-মই পঞ্চম শ্ৰেণীত পাঢ়ি থাকোঁতেই দাদীয়ে মোৰ মাত 'বংমন'খন ছুনি দিছিল। ভেটিয়াৰ পৰাই মই বংমনৰ শ্ৰেণীলৈকে পাঢ়িলোঁ, কিন্তু পিছত সময়ৰ অভাৱত ছুনিব নোৱাৰা হ'লো।

বংমনৰ কবিতাবোৰত নিৰ্ভেজান শাঁহিবোৰ বিচাৰি পাইছিলোঁ। নিঃসীয়া সৰ্বু ('মিৰুখুৰী') চেনিপয়ন চিৰুৰ পৰা বংমনৰ জ্ঞান কোষলৈ অগ্নি ফুৰিছিলোঁ। প্ৰতিটো পৃষ্ঠাত বংমন, শাঁহি, কিছু নকলা ককা বিচাৰি পাইছিলোঁ। এই সকলোবোৰে উৰ্গেই মোৰ বাবে এক অমূল্য উপহাৰ হৈছে পাঢ়ি ছুনিছিল। যি কেৱল শৈশৱৰ কালছোৱাতে মুক্তি পাইছিলোঁ। যি অতিয়া কেৱল মোৰ বাবে সেইদিনবোৰ স্মৃতিৰ অধীন সৰ্বসীয়া পৃথ।

আমিহেঁতৈ ধৰ্মে শেষ প্ৰকৃষ্ণা ঘৰ শৈশৱটো আঁতৰিওক পুনীয়া আছিল। বংমন, সৰ্বুৰা, নকলা আৱিষ্কাৰ, বাব-ওঁৰ পাঢ়ি আঙৰি সময়বোৰ অভিবাহিত কৰিছিলো। কিন্তু এতিয়া বংমন বন্ধ হ'ল। বৰ্তমান যি বহুৰ সম্পাদক

ନାହିଁ ଯେହୁଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଘୋରୀୟ ଶେଳ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜିଲ୍ଲାରେ ଶିକ୍ଷା
 ଆହୁତ୍ତ୍ୟ ନପଡ଼େ । ଯେହୁଙ୍କୁ ଯେ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରମିତୀତ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ।
 ତାହାଦିକ-ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ଯେହୁଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କହେ । ଧାର ବାହୁ ଏହେତ୍ତ୍ୟେକ
 ଶିକ୍ଷା ଆହୁତ୍ତ୍ୟ ତାଲୋଚନୀତ୍ତେ ମିତ୍ତ-ମାତ୍ତ୍ତେ ଶିକ୍ଷା ଯତ୍ତେ ତୁଲିତ୍ତ୍ୟ
 କୋରାତ୍ତେ । ତଥାପିତ୍ତେ ତାମି ନହୁନ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ଯତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ
 ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ, ହୁନ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ନକାତ୍ତେ ।

ଏତିହା ମତ୍ତେ 20 ବର୍ଷୀୟା ମାତ୍ତ୍ୟୁମିତ୍ତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ,
 ନାନା ଚିନ୍ତା ତାତ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମତ୍ତେ ମାତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁ
 ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ତୁଲିତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ । ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ତାତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ କାତ୍ତେ
 ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମାତ୍ତେ । ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମାତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ
 ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ । ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମାତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ
 ମାତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମାତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ
 ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ।

ନାମ :- ବଗିନ୍ଧା ମିତ୍ତେ
 ଧର୍ମିୟୁତ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁତ୍ତେ

নতুন পথৰ নতুন আৰম্ভ : মোৰ কলেজ জীৱনৰ প্ৰথম দিনৰ অনুভৱ

কলেজৰ প্ৰথম দিনটো মোৰ বাবে এটা নতুন অধ্যয়নৰ আৰম্ভণি হিচাপে আছিল। আ-দেউতা লগতে নেদেখোজনৰ আশীৰ্বাদ লৈ মই কলেজলৈ ওলাইছিলোঁ। বুকুত জলপ-হে, জলপ উত্তেজনা আৰু এক নবীন আশা আছিল। নতুন ঠাই, নতুন পাৰিবেশ, নতুন সূক্ষ্মবোধ সকলোতে একে ধৰণৰ বিস্ময় আৰু জানমেৰে বেপ্ৰুৰ আছিল। কলেজলৈ মোৰাৰ চিন্তাগোৱেই মোৰ মনত নক আশাৰ জুই জ্বলাইছিল। বহুদিনৰ সপোন আছিল এখন এল কলেজত পঢ়া আৰু জীৱনৰ লক্ষ্যপূৰণৰ দিশত আগবাঢ়ি যোৱা।

কলেজত প্ৰথম পোৱা জ্যেষ্ঠভাৱে মোৰ বাবে নক নেবিস্ময়গান্ধি আভিভূতা আছিল। শিক্ষানুষ্ঠানসকলৰ মেহুৰো মাই, সত্ৰপাঠীৰ মৈ-জাদৰণি আৰু পাৰিবেশৰ সৌন্দৰ্যই মোৰ হৃদয়-ৰোৰ কমাই দিলে। কাছৰ পথা-কেম্পাছলৈ - স্নতিটো স্মৃতিতেই মই নতুন-বিশ্বা অনুভৱ কৰিছিলোঁ।

সেইদিনাৰ পৰা মই বুজিলোঁ - এইখন কলেজ নতুন কেৱল শিক্ষা প্ৰণয়ৰ জ্ঞান, ই মোৰ দ্বিতীয়খন ঘৰ হ'ব সত মই আত্মবিশ্বাস

পাঠি, নিজকে চিন্তা জাৰ জীৱনৰ উদ্দেশ্য বুজি
পাৰ।

জাৰি যেতিয়া অহি সেই কলেজৰ প্ৰথম
দিনটোৰ কথা-বাৰোঁ, মনটো পোৱাৰ জাৰ জানুমে
বি-ছে। অহি কৃত্ত যে অহি সেই দিনটোত
কলেজ জীৱনৰ সোঁৱৰণি পুৰাতো খুলিবলৈ সক্ষম
হৈছিলোঁ।

নাম : শ্ৰীমতী শ্ৰীংকা দত্ত
প্ৰাক প্ৰথম স্বাৰ্ভাগিক + B.Ed

তিনি মহীয়া ছাত্রী নিবাসৰ পাৰ্শ্বৰ নোৱাৰা এক আউজত

2020 চনৰ অক্টোবৰ মাহৰ কথা। মনত-
আদম্য হেপাঁহ আৰু বহুতো খুটি, লগতে ঘৰৰ পৰা
দূৰত আভিষ্টকৈ - মাক গৰি ক'তো নথকা হোৱালী
জনী ঘৰৰ পৰা দূৰত থাকিব লাগিব। মৌটিক পাছ
কৰাৰ পিছত H.G 1st year অৱান মহিলা মহাবিদ্যালয়
ত নাম লগাওঁ দিলে। ঘৰৰ পৰা দূৰ হোৱা বাবে -
দেউতাই কলেজ হোৱেন্ত নাম লগাওঁ দিলে। জীৱনৰ
স্বপ্নম আউজত তই হোৱেন্ত থাকি পাঢ়া শুনা কৰিব।
চক্ৰপতা ছাত্ৰী নিবাস হৈছে অৱান মহিলা মহাবিদ্যালয়ৰ
কলেজ কেম্পাচৰ ভিতৰত থকা হোৱেন্ত। আগতে -
মানুহৰ মুখত হোৱেন্তখনৰ কথা শুনিছোঁ যদিও পতিয়া
নিজৰ চকুৰে দেখা পোৱাৰ আনন্দত মন উগুন-মুগুন
লাগি আছে।

সেইদিনা আছিল দেওবাৰ। সোমবাৰৰ পৰা
H.G 1st year ৰ ক্লাছ আৰম্ভ হোৱা কথা। সেয়েহে
দেওবাৰে মায়ে মোক হোৱেন্ত-থালৈ বুলি এখন গাড়ী
ভাড়া কৰিলে। মোৰ পেকিং কৰা বস্তুবোৰ গাড়ীত
ভৰালোঁ। তাত পানী খাওঁ ঘৰৰ আঙুতা, খুৰীসক-
লোকে বিদায় দি জীৱনৰ নতুন এক অপোনৰ -
দিশে আহিলোঁ। এখনা ম্যান বাট অতিক্ৰম কৰা
পিছত হোৱেন্তৰ গেট পালোঁহি। গাড়ীৰ পৰা বস্তু
বোৰ নমাওঁ স্বপ্নত মনোহি। মায়ে গৰি অহা
সময়কন বহুত বেছি দুখ লাগিছিল আৰু চকু
হুটাই হুক-হুকাই দিলে। স্বপ্নম বা জীৱন

বুজালে লাকানিরা - আমি আছোঁ নহয়। হ্যা দেখোন
 আহিগেই থাকিব। হ্যা - মোক থৈ গুচি আহিলে।
 বসমেট বা জুনি সচাকৈয়ে বহুত ভাল আহিল। হ্যা
 গুচি তহাৰ পিছত বায়ে বিচনা পারি দিছিল আৰু হো-
 টেলৰ কিছুমান নিয়মৰ কথা কৈছিল। ধেনে - ডাঙৰ
 বা কেইজনক আমনি বুলি সম্বোধন কৰিব লাগে,
 মোবাইল ধোন হোটেলেত কৰো বাবে নাছিল, ঘৰলৈ
 ধোন কৰিবলৈ হোটেলেৰ। পৰা এটা Nokia ধোন
 দিছিল। তাকো Miss call হৈ দিব পারি, দেওবাৰ দিনত
 বামৰম ছাফা কৰিব লাগে, কনেজনে হাতত কিতাপ
 নিব লাগে, হোটেলেৰ পৰা বাহিৰত খাবলৈ য়েনে -
 Warden Mam অনুমতি লব লাগে ইত্যাদি বৈশি নানা কথা
 কমা কৈ মোকোতেই চাহ খোৱাৰ বেন দিনে। ৬.০০মান
 বজাত। বেন দিনেই সকলোৰে নিজৰ বাবে চাহ
 টাৰিনিং কৰাৰ পৰা লৈ খাবলৈ লাগে। বসন্ত চাহ
 খোৱাৰ পিছত পাৰা লৈ বেনুত বহিলোঁ। Warden Mam
 আকৌ বসন্ত চক কৰিব আৰে সকলোৰে পঢ়িছে
 নে নাহি। প্ৰায় ৮:৩০ মান বজাত বাতি জাত খাবৰ
 কাৰনে বেন দিনে। বেন দিখাৰ লগে লগে নতুন
 কাঠী বাতি লৈ জাত খাবলৈ গলোঁ। মুঠতে এটা
 বহুত বেনেগ পৰিবেশ। কাৰো গুপ্তত ঘৰৰ
 পৰা বহুত মকাৰ তকনো দুখ নাছিল মোৰ বাবে।
 সকলোৰে ইমান ইন্টি অফি কৰি দুনিয়াকে আছে।
 এদিন দুদিন কৰি দিনবোৰ পাৰ হ'বলৈ ব'বিলে। হোটে-
 লখন ধেন মোৰ দ্বিতীয়খন ঘৰ। মাজে মাজে মাজে
 আহি খাবলৈ প্ৰায় আৰু এগালমান খাবাৰ
 চৌপোলা আছে। পাৰাও ধোনত মোক - - - বোটে

বেয়া লাগিছে নৌকি? ঘৰলৈ গাত পাবিছে নৌকি?
 শ্ৰীত্ৰীদি নামান কুমা। সঁচাকৈয়ে হোৱেলৈৰ দিনবোৰ
 মোৰ জীৱনৰ এটা সুমূৰুৰ স্মৃতি। সন্ধিয়া প্ৰাৰ্থনা বেল
 দিঘাৰ লগে লগেই সকলোৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ছাওঁ,
 চাহ খোৱাৰ সময়ত সকলোৰে মিলি মিষ্ট বিলাসী
 খোৱাৰ-সাজাওঁ-সুকীয়া আছিল। দেওবাৰে-দিঘা কুচি
 পুৰি, কনী, হুপৰীয়া-আলু-পিটিকা দাঙিল কি ধে
 সোৱাদ আছিল। বুধবাৰে-হাচু-ডাও, শুক্ৰবাৰে, কনী
 বাতি দেওবাৰে-হাংগ ডাও সঁচাকৈয়ে সেইদিনবোৰেই
 বহুত ভাল আছিল। বনেজলৈ আঁপোতে-হাতত কিজাপ
 প্ৰসৰোৰ আনিব লাগিছিল। বাতি বিচনা কৰিব সকলো
 ৰে সন্মেলগে শুইছিলো। কিতাপ খেচ-বাতি শুওতে প্ৰেম
 কাণ্ডিনা-শুনিলো কি নাওঁ। সকলো লগেই বাগৰম
 লোচনে ছাফল কৰিছিলো। বেমাৰত পৰিলে বা হাতে-হাতে
 ধুবাওঁ দৰব-প্ৰবাওঁ দিছিল। বজাৰ কৰিবলৈ গলে
 বা হাতে-হাতে বৰি লৈ গৈছিল। হোৱেলৈত সকলোৰে
 গৰম কৰিছিল মোক। JEC আৰু-আবিৰ কম-
 সময়তে-পাচি মেধ কৰিলোঁ।

হঠাৎ এদিন মই চকুপতা ছাগী নিবাস
 গৰি আহিবলগীয়া হৈছিল। এটা তিনিমন্ত্ৰীয়া জিঞ্জিৰা
 কিন্তু সঁচাকৈ পাহৰিব নোৱাৰা এক অৰ্ঘ্য।

নাম :- কাৰেবা-সুকন
 তৃতীয় শ্ৰেণী
 বাৰ্ষিক

বন্ধুত্ব

বন্ধুত্ব মনে ক্ষয় ঘিটোৱে উজ্জ্বলত অনুভব হয়
এক মনুষ্যৰ শিহৰণ। বন্ধুত্ব যদি ঠাট্টে বিলিৰ ঘাট -
স্বাভাৱে মাৰ্জিত। বন্ধুত্ব গঢ়িবলৈ হ'লে একক
ভাৱধাৰা, অনুভূতি, পৰত্যাগে হ'বলৈ। নিজস্বক ভালপাৰা,
বিশ্বাস আৰু বন্ধুৰ সুখ-দুখৰ মনোভাৱৰ লগত
সমভাগী হোৱাৰ প্ৰয়োজন। বন্ধুত্ব গঢ়ি তোলাতো
সহজ কিন্তু বন্ধুত্ব বঁচি বৰ্মাটো বৰ কঠিন।
বন্ধুত্ব হ'ল কাৰো গিলাচৰ দৰে যি পৰাৰ ভাগ
মলে পুতৰ জোৰা লগাব পৰা নাশায় কিন্তু ঘাট
প্ৰকৃত বন্ধু হয় তেনেহ'লে পুতৰ গাট লৈ টিচি পাৰে
বন্ধুত্ব শব্দটো হ'লিও হ'লি সৰু শব্দ তথাপিও ইয়াৰ
ভিতৰত বহুত কথাই পোৱাৰ্থ থাকে। এক কথাত
কবলৈ গ'লে এজন প্ৰকৃত বন্ধুৰ লগত প্ৰত্যেকেই
সুখ-দুখ, লাগে-ভাৱেই গৈ ল'ব পাৰে।
জাৰতে বন্ধু হ'ল - সুখ-দুখ সমন্বয় লগৰী।
দিনটোৰ ক্ষেত্ৰত "জাজি কলেজত কি হ'ল জাননে"
গেই-বুলি ক'ব পৰাকৈ এজন বন্ধু বা বন্ধুৱীৰ
প্ৰয়োজন হয়। কিন্তু এই জগতত এজন প্ৰকৃত বা শুদ্ধ
মানৰ বন্ধু বিচাৰি পোৱাটো বৰ কঠিন। বৰ্তমান
বন্ধুত্ব কেৱল হাঁহি বৈমালিহে। এই হাঁহি বৈমালিয়ে
প্ৰকৃত বন্ধুত্বক বিপন্ন কৰিছে। বন্ধুত্বৰ অপবিহাৰ জগত

বুলি হো বৈশালি বন্ধুত্ব প্ৰকৃত ৰূপ নহয়। প্ৰকৃত
 বন্ধু হৈছে সিদ্ধান্তক সন্মালোচনা কৰাৰ অধিকাৰ
 লোভে। এনে বন্ধুত্ব এনে তানজন্তৰ দোষ
 সন্মালোচনা কৰিব পাৰে তেওঁক বিপথ্যে গোধাৰ
 পৰা বৰ্জা কৰিব পাৰে। বন্ধুত্ব যদি দুটো ২য়,
 তেওঁ সেই বন্ধুত্ব শক্তিয়ে অসামৰ্য্য সাধন কৰিব
 পাৰে। বন্ধুত্ব এনে দুটা সম্পৰ্ক য'ত ধন্যবাদ
 লোক দোষীৰ-প্ৰান নাই। সেইবাবে বন্ধুত্ব অস্বোজন
 অনুভবে-হয় হৃদয়ৰ নিহৃত কোণৰ পৰা। বন্ধুত্ব
 গাৰি উঠিবলৈ কোনো বন্ধুত্ব অস্বোজন নাই কিন্তু
 সেই বন্ধুত্ব সতি উৎসাহ-মৰমৰ ফলত কেতিয়াবা
 প্ৰমলৈ অপাত্ৰিত হ'ব পাৰে কিন্তু প্ৰেমৰ সৌন্দৰ্য
 কেতিয়াও বন্ধুত্ব হ'ব নোৱাৰে। বন্ধুত্ব ছায়া
 কৰা কঠিন কিন্তু অস্বপ্ন নহয়।

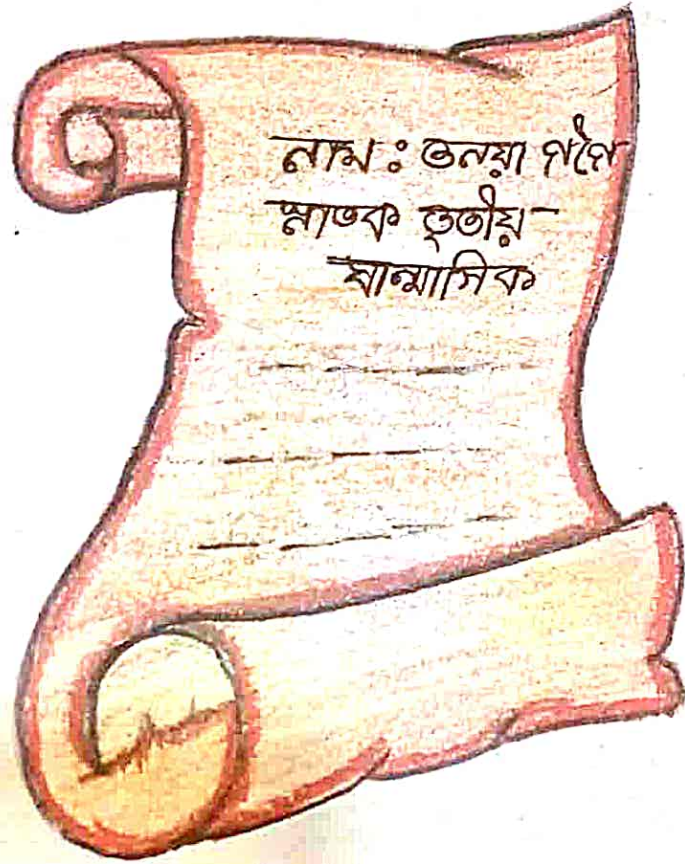
নাম : শ্ৰীমতী সুমিত্ৰা দেৱী
 প্ৰাক্তন পঞ্চম শ্ৰাণমাগিক

সময় বস গতিশীল

'সময়'... সময় বুঝিলে আমরা মনত পড়ে পড়িব
 বারোজনের কথা, যার চাকরা বসলে আছবি নাহি । আমো
 কিতিকৈ গৌ মাকে আবিবাস গতিত মোক তার লগত
 গৌ মাকে আমাৰ জীবনৰ কাণ । মানৰ জীবনদীত এনে
 কিছুমান সূত-মাকে যিবে বো-গোৱে জীবনৰে সুগতি -
 ময় 'মূলক' দাৰু কৰি বাখিব পাৰে । জীবন আছবি পৰত
 স্মেৰি স্মৰণ বোৰৰ স্মৰণে স্মৰণিক কাণি লাভিব পাৰে ।
 কেতিয়াবা মনত এনে ভাব হয় আদি যদি মন স্মণ
 বোৰ খৰি বাখিব পাৰিলোকে তেনে ? কেবাৰু মোৰ দিন -
 বোৰলৈ উভতি **স্মেৰি** এনে লাগে মোৰ আদি **স্মেৰি**
 স্মেৰি দিন বোৰলৈ উভতি যাব লাগে তেনে । কিন্তু আমি
 আকৌ স্মেৰি দিন বোৰলৈ উভতি যাব পাৰিম কাতো ?
 স্মেৰি কেলে আমাৰ মনৰ এক ভেৰনাও আমো ।

সময় বস গতিশীল কাৰোলে কে বৈ নামাকৈ ।
 কেবল আবিবত জাৰে স্মেৰি মাকে । আমো বৈ যাম
 স্মেৰিৰ স্মৃতি । সময় খিদৰে কাপো বাবে বাৰ্টে চাহি
 নামাকৈ, ঠিক স্মেৰিৰে আদি কাতো বাবে বৈ-
 নামাকি আমাৰ কৰক পালন কৰি যাব লাগে ।

শ্রেষ্ঠত্বাৎ - তাব সুফল দাব পাবি ।

ନାମ : ଭନୟା ମଝି
ମାତୃକା ତୃତୀୟା
ସାମ୍ବାସିକା

ছন্দ শিল্প

মানুষের জায় অনুভূতির ছন্দোবন্ধ
প্রকাশের সহজ অর্থত কবিতা। কবিতা লিখা হারিয়াস
কোন কবিতার নামকে। কেতিয়াবা দুঃখ, কেতিয়াবা
সুখও কখনো কবিতা লিখিমা মানুষ একজন কে দাবি
পারে কবি। কবিতাও আছে জায়, অনুভূতির স্পন্দন।
সেমেছে কবিতা স্থায়ীভাবে সাক্ষিশালী জামা।

জীৱনৰ পথ

জীৱন পথ যেন এটা দীঘলীয়া যাত্ৰা
য'ত স্বৰ্গোদয়ৰ বজৰে আৰম্ভ হয় সপোনৰ অৰ্ঘ্য।
কেতিয়াবা উজ্জ্বল, কেতিয়াবা অন্ধকাৰ,
নদীৰ দৰে যি যাত্ৰা আগুৱায়।

লক্ষ্যবোৰ বুকুত আকোঁৱালি ধৰি।
সোমি ঘাঁও জীৱনৰ পথত এলৈ বিশ্বাস কৰি
লক্ষ্য অন্ত-বাৰ্জি হৈ অক্ষৰ বাবে,
ওঁৰিচলৈ মানোবলৈৰে আগবাঢ়ি ঘাঁও,
জীৱনৰ বাটে যেন চৈৱভাষী হুঁওঁ।

লক্ষ্য হুঁওঁ মোৰ দিগন্তৰ পোহৰ,
সপোনৰ নাও হানি যোৱা যাত্ৰা পথৰ।
কেতিয়াবা হেৰুৱাব নানাগে
নেলোক্ষ্য কৰা মাগোঁ বিজয়ৰ স্মৃতিৰ বাবে।

নাম-চুনলী চুঙিয়া
পথত থাকুৱাসিক

झुति

अर्थात्तर्वा शर्तुर्वा झुतिबोरकले
आवभु करिछो,
एटि अर्वानिधित करिता ।

अर्थात्तर्वा शर्तुर्वा दिनबोर-आर्वा
वर सुन्दर आछिन,
अंत हेर-बार कोनो वेदना नाछिन
सुख दुख कि ?

अर्थात्तर्वा जना नाछिनो ।

केवल खेला-वृत्ता करिछे
अमघ पार करिछिनो आम् ।

केतिघारा नगर

कोनो वेदना नाछिनो अकनोरे
टुकुपामी-उन्नाछिन,

रातिपुका सुख उठिछे

चिसुअरि चिसुअरि पाटा दिनबोर-

अर्थात्तर्वा खेर एक झुति झुति !

अमघजुअर दलानबोरक

चिनि खेपारा अमघबोर

वर सुन्दर आछिन ।

अर्थात्तर्वा वरके अन्त पावे

अर्थात्तर्वा शर्तुर्वा झुतिबोर ;

उठति खारने अन्त खार

जुअर अमघ पुछारबोरने-

किन्तु अमघि अंत

किछिनो अथा मोअर

एक अर्वाक कल्पना ।

आ-कुमकुम गंगा

अमघ धान्नामिक

বন্ধুত্ব

বন্ধুত্ব দর্শেই এটা পরিষ্কার শব্দক
বুল্লেখিত করিব নিবিচারে,
সুখ তার হৃদয় সাময়িক
কামত থাকি অস্থায়ী করাই
জানো বন্ধুত্ব নহয়।

তাইল গহবরত পরিব খুঁজিলে
তাকোঁবালি বঁধাই
জানো বন্ধুত্ব নহয়।

অকনো তাকোঁ বুল্লেখিত করি
অভিমানিকা আজি
কামনে তার চেহারা হৃদয় হলেও
বন্ধুত্ব শব্দক জানো অপমান করা নহয় ?
ধি কৌতুহল কাম্য নহয়

যাক কৌতুহল জানি নহে নোবালি,
পরিষ্কার যদি লুপ্ত নোবালি
তেতে বন্ধুত্ব শব্দকো প্রয়োজন কি ?

বন্ধুত্ব ঘর হৃদয় সাগরর দরে গভীর
বন্ধুত্ব ঘর হৃদয় আকাশর দরে বিলাস
ঘর ছাড়া থাকি স্থায়ী জুয়া করিব পারি

হালনাগে এনে বন্ধুত্ব এনাফলী,
হালনাগে এনে বন্ধুত্ব হারমর দারী
যেনেদরে আছিলোঁ

যেনেদরেই থাকিব দিয়া

অমাপিত এটি পরিষ্কার

শব্দকো অপরিষ্কার
বকরিবা

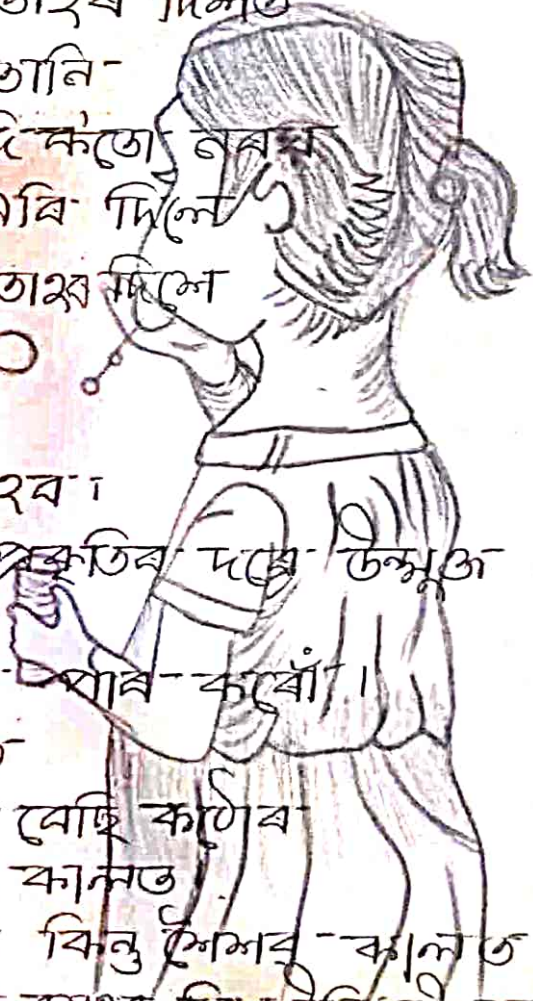
শ্রী - কগাংকনমনি দলে
প্রথম প্রামাণিক

সুন্দর শৈশব

শৈশব হ'ল চিন্তাধরে-
 উরি ফুরে বতাহ হতে
 কিন্তু নিঃশব্দ বাগজ্বা
 জানুহর হাতত তেতিয়া হে
 চিন্তায় বতাহর অটক দিম লঘ।
 শৈশব তো তেনেকুরাতি
 স্বরম আৰ-মাখনর বাগজ্বা
 দেউতা স্বর-হাতত।

নাম - জগদীশ্বর -
 অষ্টকীয়া
 প্রথম ধাত্মগিক

স্বপ্নে নাবাখিলে দিমো-নলঘ,
 চিন্তায় উরি-ঘাঘ বতাহর দিমত
 অলপ বিনাতি অলপ তানি-
 তাক নিঃশব্দ কুলে যদি কতো বরষ
 একেবারে বিনাতি দি এরি দিলে
 হাতর নিঃশব্দ এরি সতাহর দিলে
 কোনফালে উরি ঘাঘ,
 কত পুত-নাগি
 মিছাতেই চিন্তায় নি-হর।
 সুন্দর শৈশব আমার প্রকৃতির দরে উন্মুক্ত।
 আকাশর তলত
 প্রকৃতির স্বাভাৱ শৈশব-স্বাৰ-কৰোঁ।
 মা দেউতার উত্তরাধিকার
 যদি বেছি স্বরম বা যদি বেছি কঠোর
 দুখো-নই কৰে শৈশব কালত
 জীৱন গঢ় দিয়ার স্বরম কিন্তু শৈশব-কালত
 ভালদৰে নগড়িলে চিন্তাধৰে বতাহর দিলে উরি নি-হর।

অপেক্ষা

অপেক্ষা করিছো,

করি থাকিম তোমার-বাবে ।

করি থাকিব-লেখ করিছিনে
তোমার-সৈতে

ধোনার নিম্নার তবানীর-হতে

দাখাবাধা-সুখবুঝ-জিবি-জিবি

নিজস্ব-সৈতে-

ওমলি-সুখবুঝনে করিছো-অপেক্ষা

দ্ব-দ্বনিব নিজন-দাখাবিত

আমি-দুয়ো-

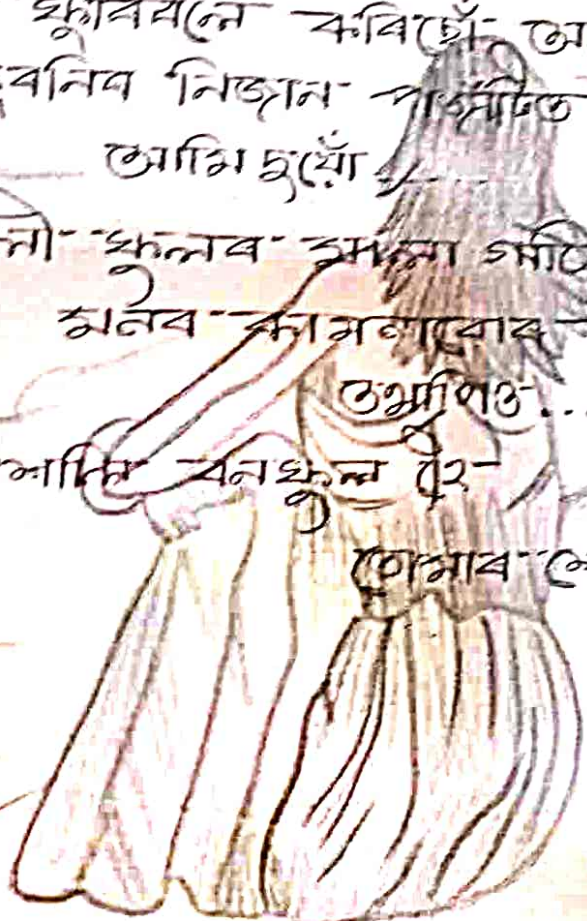
পেরানী-ফুল-সমা-সমা

ফুল-কামলাবো-যদি-তবু-সুখ-

তুমি-পাও....

অবিমানি-বন-ফুল-সৈ-

তোমার-লেখ-অপেক্ষাত- ।

নাম- জাহ্নবী-শ্রেণী
প্রথম-স্বাক্ষরিক

স্কুল

স্কুলত পাঠি থাকোঁতে কলেজনে ঘোরা
 অপোন অকনোবে থাকে,
 হোমো তান ছান্দবে কলেজনে
 ঘোরা অপোন আছিল।

যেতিয়া - স্কুলীয়া জীবন শেষ করি
 কলেজীয়া জীবনত ভরি দিলোঁ।

না জানো কিয় আকৌ স্কুলনে ঘোরা
 হেপাংহে বুকুখন আশুখি বরিছে।

ছাত্র জীবনের স্মরণ অক্ষরবোম

স্কুলীয়া জীবনতে যুগ্ম
 স্নেহী কোঠাত প্রাথ বসু বারবোর
 লগত একেখন বেধত বহা,
 বদত শিখ দি প্রার্থন করি

ইত্যাদি অমৃতি এই ছাত্র জীবনতেই হয়।

যাক স্মরণদ্বারা অক্ষর করি

স্নেহ করিব নোরাবি,

এবি ঠায়া দিন বোর অতিয়া
 কেনন আথো এক অমৃতি।

কোঠাতির সেই দিন বোরলো ঘুরি
 প্রাথনে বর অন-প্রাথ,

কিন্তু অমৃতে সেই দিন বোরলো
 ঘুরি প্রাথনে নিদিয়ো।

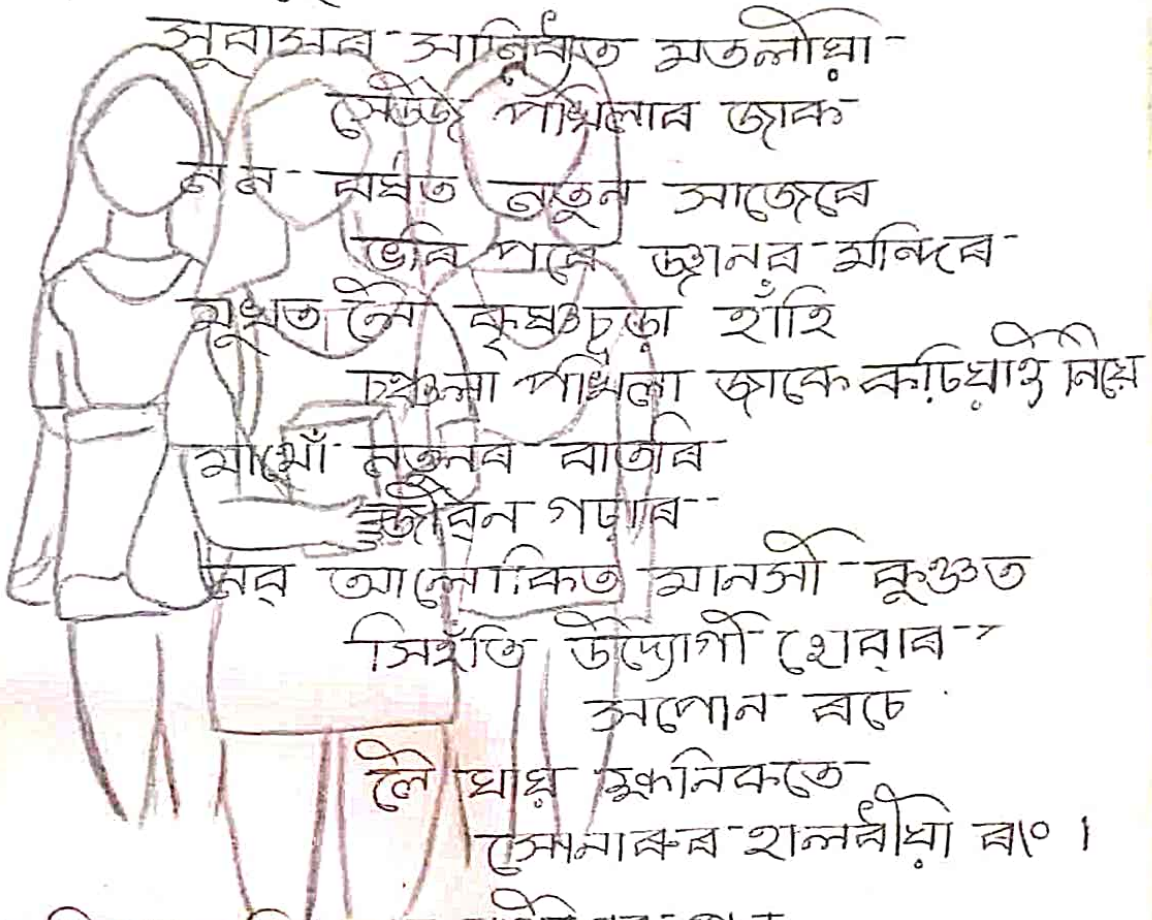
জীবন আশাত আথোঁ এই বোর
 অমৃতি হৈ বৈ গল।

স্মরণে ছাত্র জীবনর স্মরণাতকে
 অক্ষর বনে ইল স্কুল।

শ্রী জুনি গগে
 প্রথম প্রাথমিক

সেউজীয়া পাখীনা জাক

স্মিৰসাগৰ সুখুৰীৰ-
 পাৰত জি লিকে
 জ্ঞানৰ মন্দিৰে আমাৰ-
 চৌদিশে বিঘণে-
 তাৰে জ্ঞানৰ সুৰাগ ।

সুৰাগৰ সান্নিধ্যত মতলীয়া-
 সেউজ পাখীনাৰ জাক
 লল বসন্ত বতুন সাজেৰে
 ভৰি পৰে জ্ঞানৰ মন্দিৰে-
 মুখত নি কৃষ্ণচূড়া হাঁহি
 চঞ্চলা পাখীনা জাকে কঢ়িয়াই লয়
 মাথোঁ মন্থনৰ বাতৰি
 জীৱন গঢ়াৰ-
 মৰ আনোৱিত মানসী-দুগুত
 সিহঁতি উদ্যোগী হোৱাৰ-
 অপোন ৰচে
 লৈ ঘায় মুকনিকতে
 সেমৰাৰ শালৰীয়া ৰাং ।

হয়তো- দ্বিৰ-কৰি-লয় জীৱনৰ-পন
 সিহঁতৰ মন-বিস্মৃত জিহ্নিকাত
 সমস্যাৰোৰক দিখে প্ৰত্যাহ্বান
 মাথোঁ ।

আশুৰাশু হোৱাৰ হেঁপাত-
 জ্ঞানৰ সুৰাগত ভৰি-ময় সেউজিত
 জ্ঞানৰ মুকুতা বুলিমাৰ-আমাৰে-
 প্ৰতিবাৰেই আছে-সিহঁত ।

প্ৰিয়াকা চুতীয়া
 প্ৰমথ ধানমাগিক

তুমি কথা দিনে

তুমি জেন হৈ তাহ্মি বুলি কথা দিনে
মই আশ্বাস হ'ব পাৰোঁ।

তুমি আগৰ হৈ বে শাকিমা ক'লে
মই নে হৈ বে শাকিব পাৰোঁ।

তুমি আকাশ হৈ যোনে চাম ক'লে
মই মাটি হ'ব পাৰোঁ।

তুমি চৰাই হ'ব ক'লে
মই গছ হ'ব পাৰোঁ,

যদি তুমি গোলাপ হ'ব ছোজোঁ
মই কাঁঠি হ'ব পাৰোঁ।

তোমাৰ দাঁৰে আঁজলি অৰাণ্ডি থৈছোঁ মৰম
হুহাতত ভালপোৱাৰ তৰা

হৃদয়ত স্বপ্নৰ উজ্বল নক্ষত্ৰ
হুনাথৰে আশ্বাসিৰ নোৱাৰা হৃদয়ৰ
অধুত স্তেজীয়া।

শ্ৰী পাপৰি সত্ৰকাণ্ড
পঞ্চম প্ৰাক্ৰমিক

বেঙ্গ্যা

এটি আশ্বাৰ নিঃস্বন্দ

কোঠাত মোৰ পৰিচয়
স্বপ্ন ডেউকা কটা এটি পক্ষী

মোৰ চৌদিশে কেৱল
নিঃস্বন্দ আশ্বাৰ

তাতে মোৰ অপোনবোৰৰ পৰিগমপ্তি

কোনে শূনিব কাক কাম

মোৰ এটি জীৱন সামান

নিঃস্বন্দ নামি আহাৰ লগে লগে

বিনাভিঃস্বন্দৰ সোপ্ত মোৰ চৌপাশ

আশ্বাৰ বৰে

স্বপ্ন হলো গৰাকী বেঙ্গ্যা

স্বপ্নো বেঙ্গ্যা

কৰন স্বপ্ন গৰাকী বেঙ্গ্যা

মোৰ এটি সৌন্দৰ্যত মোক বানী সাজাত

এজন পুৰুষৰ বাবে

কেৱল অশ্বকোৰ নিঃস্বন্দৰ সাজত

স্বপ্ন হলো বানী

মোৰ দেহটো লৈ চিনাকি

এক ছাঙা

মোৰো এটা মন আছে

মোৰো এটা অপোন আছিল থাক

মোহৰি পেলোৱা হ'ল ।

সেই নৰ-কণী দুনৰ

মনৰ তৃষ্ণি এয়াই মোৰ

জীৱনৰ কল্যাণ

কৰন স্বপ্ন বেঙ্গ্যা ... ।

- আ দক্ষিণা বজা -
পঞ্চম শাস্ত্ৰিক

আত্মাৰ সিঁপাৰে

কি থাকে বাৰ আত্মাৰ সিঁপাৰে

— আত্মাৰ নে মোহৰ ??

তীৰ্ণ ইচ্ছা হৈছে

শৌৰি গৈ আত্মাৰ দুৱাৰখন খুলি দিবলৈ,
ঐই নাৰৰ মোহৰে কণে কণে ক'লে....

“নালাগে জ্ঞানিব থাকিব দিয়া”

দুৰ্ভাগ্যতে উল্লি বৈছে চকুৰে নানা.... এখন
প্ৰতিচ্ছবি !

এখন মূৰৰ প্ৰতিচ্ছবি !!

মানিব নৰা হুদু মোহৰত মাথোঁ
দেখিছো.... দুৱাৰৰ সঁপাৰে এখন হাত

মোক ঘেৰ হাত বাউলি মাতে

ভিৰিৰ্ চকুৰে জিলিকি উঠে

সুখোজ - দুখোজকৈ আপবাড়ি গ'লো,

আত্মাৰ আৱৰণখন নাহকৈ থহিনাবিল।

দুৱাৰখন খোল খালে.... ঐই সিঁদে একোৱেই

নেদেখিলো

শেতিয়াই চকুত উল্লি বৈছিল এখন মূৰৰ
প্ৰতিচ্ছবি !

ঐই প্ৰক্ৰিয়া আত্মাৰ সিঁপাৰে থাকে নো

কি.....

— নিছা হাজৰিকা ।

— প্ৰাক্তনৰ প্ৰথম সান্নাধ্যিক।

সম্পোন - চুম্বনী গায়ে

স্বাভাবিক তৃতীয় ঘাণ্ডাসিকা

'জীবন' এক অদ্রাণ স্মিক্ৰয়ে জিহ্ম মনত মৰ্মানেৰ্হ
 প্ৰভাৰ মেলাইছিল যে তাই প্ৰাৰ্থিত জীবনদেৰ গাৰ্ভাৰ চিন্তাত বধি
 আছিল। তেহেতে তাইৰ কাৰ্যলৈ অশক্তি আহিল। অশক্তিৰ দেখি
 তাই চম্বিনে - "অশক্তি, তুমি জীবনটোকে লৈ কি ভাবা? মাত্ৰ
 তোমাৰ যদি মই জীবনৰ সংক্ৰান্তা দিবলৈ কষ্ট তুমি কি দিয়া
 অশক্তিৰে কলৈ — মোৰ মতে জীবন, হেছে এক বৰ্ণীন চাহেকী
 যত তুমি তিতা-মিঠা চাহলৈ। বঁৰখেৰে জীবনটোকে ফুলৰ
 চানেকাৰ দৰে চাহৰ পাৰ্শো।" বাৰু প্ৰজ্ঞা এছিয়া তুমি কেবল
 তোমাৰ মতে জীবন কি?" অল্প স্থাৰিৰে প্ৰজ্ঞাৰ কলৈ —
 মই নো। জীবনক লৈ কি কৰম, মোক তাৰ চাটিকা অশ্ব
 অক্লান্ত বৰ্ষবলৈ নিদিছে, তপ্পাশিত্ত মোৰ মতে জীবন হেছে
 এটা সম্পোন, কেতিয়াবা এৰি সম্পোন প্ৰব প্ৰয় আৰু
 কেতিয়াবা নহয়।"

এগৰাকী উত্তৰণী স্তম্ভিত অৱস্থিত এক গাভীৰ চিন্তাৰ নিমন্ত্ৰণ
নাম :
মই মই পাহৰি গ'লো। অসুখী বুলি কাক কোৱা। জেয়া
কৰিলে তাৰ বাবে আমি কেইবছৰমান আগলৈ উন্নতিৰ
নামিব।

এৱান দক্ষতা আৰু শেঙলোকৰ এগৰাকী কৰ্মী। গৰ্ভ
নাম প্ৰভা। যদিও মৰত চকুলোৱে অসুখী জিউ বুলি
মাতে। মাক দেউতাকৰ মৰমৰ জিউ নাহে নাহে ডাঙৰ
হৈ আহিছে। মাকৰ কিন্তু সদায় চিন্তা-কিনয় হানে? কৰ্ম
জিউ ডাঙৰ হৈছে চাৰি, কিন্তু তাই অতিয়াও জীৱনটো
যে তাই জ্বাৰ দৰে লক্ষ্য, জেয়া অনুভৱ কৰিব পৰা
গৰি। মাকে তাইক এয়ে কোৱিল - "জিউ মাজনা অ
বুলি এতিয়া ডাঙৰ হ'লা। কেইদিনমানৰ পিছত মেট্ৰিক
দিবা। জীৱনৰ লক্ষ্য বুলিবলৈ চেষ্টা কৰা। এতিয়াই যদি
এই মূল্য আৰু মাদকতা বুলি নোপোৱা - পিছত এই
মাদকতা বিচাৰি পোৱাৰ চূষণ নাপাবা।"

জিউৰে শুভক্ষমা ক'লে -

"মা অ' বুলি নো কি এই জীৱনৰ মূল্য
মাদকতা বুলি কে আছে? মই একো বুলি পোৱা নাহি।
মাকে মাইকী মূৰে উত্তৰ দিছিল -

"এতিয়া তোমাৰ জীৱনৰ প্ৰচা হোৱা নাহি। যেন্তি
মেট্ৰিক, এতিয়া বুলিবা। ময়তো এতিয়ালৈকে মই এয়াই
নামাবিলম। দেউতাৰ দৰে আছিল টাইলৈ গুচি ঘাম।"

মাকৰ কথাত জিউৰ চকুলোৱায়ে ভৰি উঠিল
দুবছৰৰ পিছত জিউৰে এক নতুন অৰ্থ্য.....

এই দুবছৰত জিউৰে বহুত কিবা কিবি হেৰুৱাইছিল
মাকে কে পকা প্ৰতিটো কথাত তাইৰ কথাত উঠি
আহিছিল। আচলতে মেট্ৰিক পাছ কৰি জিউৰে মায়ৰ
ছেভেণ্টাৰী (H C) পাঢ়িলে নতুন ফ্ৰেন্ড নাম লগাই
ছিল। কিন্তু জীৱনৰ এটা কঠিন দিন আহি উঠিছিল

হুল্ল। সিংহিতৰ নিজৰ ঘৰ নাছিল। দেউতাকে এখন পাণ
দোকান দি পৰিয়ালটো মোহ-পাল দি আছিল। পিচুত
মাকে দোকানখন চলাইছিল। মোৰ দোকানখন চৰকাৰী
মাঠে আছিল। ঘনত সিংহিতো অকা-জক-স্বৰ্গৰ লগত
দোকানখনো ভাঙি পেলোৱা হ'ল। তাৰ স্ত্ৰীয়ে ভাবিলে
মায়ে-ঠিকৈয়ে কৈছিল। "দাবনত চুপ-চুপ কোৱা আৰু
কোনেও নাভানে।"

অৰমৰ পৰ্য্যটকো জেটা দেখি জিউ-গুৰু হৈ বনে
তাৰ পিচুত মাকৰ ত্যৰ তাৰ পক্ষৰ দাঁতিত থাকিব লগে
দিনত মাকে আনৰ-স্বৰত কাম কৰিবলৈ গৈছিল। দিইয়ে
পঢ়াত মন দিছিল। বৰষুণ-বতাহত গিৰি সিংহিতৰ জীৱন
চলিছিল। কিন্তু চাৰুচাৰু কেতিয়াও হেৰুৱা নাছিল। তাৰ
লক্ষ্যত এটাৰ - "এখন নিজৰ ঘৰ চৰ্জা আৰু নিজা
পৰিচয় গঢ়।"

৬ জুন ২০২৪ সোমবাৰ। শি সোমদিয়া HS বিভাগত
মোম্বা হ'ব। মাকে কামলৈ গৈছিল কিন্তু ঘৰৰ পালে
জিউয়ে অসমৰ ভিতৰত অসম দুৱান পাইছে! তাৰ পিচুত
জিউৰ চংসামৰ কমা-সংবাদ মাৰ্চমত-বহুলৈ পক্ষ
পায়। চৰকাৰ আৰু বিজিৰা প্ৰতিষ্ঠানে মতাৰ দায়িত্ব
লৈ যবখনো-দি-দিনে।

জিউৰ অপোন আছিল - এগৰাকী ইণ্ডিয়ান হোৱা
মোৰ উদ্দেশ্যে তাৰ মোম্বাৰ ইণ্ডিয়ানিং কলেজত (TEC)
প্ৰথম শ্ৰেণী পেলোৱে। প্ৰথম দিনা তাৰ জন্মতি চলি-
-মৰ মোম্বা পৰিচয় হ'ল। প্ৰথম দিনাৰ পৰা দুয়ো
বহুত অপোন হৈ পৰিল। দুয়োজনীয়ে জীৱন চংসা-
-নী।

কোম্বাৰা জিউৰ জগত হৈ পৰা চময়ত জন্মতিয়ে কয়-
"একো এটা কমা জানা মোৰ জীৱনত বহুত
মাৰুৰ আৰিছে গৈছে। প্ৰত্যেকে মোৰ একো একোটা
পাঠ পঢ়াই যায়। তেতিয়া মৰি ভাৱে-দাবনটো গুমান

কঠিন নে চাৰিওফালে কেবল দুখে আৰু বিধি বঁহে। সৰ্ব
 কথা কৰা গালে মনুষ্য জীৱনটো যে অন্ধৰনে চুপ
 ময় নহয়। সেই সত্বেও অন্ধৰনে থকা চৰু চৰাই পোৱা
 নিজে তাৰো দুখ আছে। সি ওষু যে কৰে। সাকে
 তাক এৰি যাব, আৰু আমাৰ ওষু জীৱনটোৰে লৈ।
 পাক্ষৰ মাথোঁ তাতে। সিহঁতে নিজৰ মনোবলে গেলৈ
 -কৰি আৰু আমি অল্প-আঘাত পালেহি তাগি-
 পৰোঁ। অহা হুমিজে চাৰুচী ছোৱালী দুমি এৰি ঘূৰ্ত্ত
 দাৰ মানিব নোৱাৰা। মোৰো তোমাৰ নিচ্চি জীৱন কিন্তু
 মৰি জানো - ভাষি পৰিছে।"

অন্তিম কথা শুনি জিউৰে দুজগৰে উত্তৰ দিলে
 "তুমি টিকি বৈছা। মৰি ঘূৰিছ। মৰি জিকিব লাগিব এ
 জীৱন যুদ্ধত।"

সময়বোৰ যৌৱণী নদীৰ দৰে গৈ আছে। চাৰিও
 গাওঁতে জিউৰে ইঞ্জিনিয়াৰিং পঢ়াও শেষ হ'ব হ'ল।
 শেষ পৰীক্ষা দি জিউ আৰু অতিয়ে শ্ৰবাহাৰ NRI
 কোম্পানীত Interview দিলে। আৰু দুয়োৰে সেই Inter-
 view ত সফলতিলে উত্তৰ হ'ল। জিউৰে সপোনবোৰ
 মাৰু কৰ্ত্ত চাৰুৰ হোৱা দেখি মাক আৰুগিক হৈ
 পাৰিলে।

জিউৰে অল্পম দৰমহাৰে এৰুৰুমা মাটি কিনিলে-
 আৰু লাহে লাহে ঘৰ বনাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আদি
 জিউৰে নিজৰ পাৰিচয়, নিজা এজন ঘৰ আছে।
 মাৰুৰে লৈ মোৰ মিত্ৰ হৈছে। লগতে তাৰ
 এজন অল্পম আৰু মূল্য বহু কৈশিক এজন ছুয়া
 ঘৰ আৰু মাক-দেউতাকৰ দৰে মতম আৰু চুৰু
 প্ৰদান কৰিছে।

অকৃততে যদি চকলোৰে জীৱনত অতিৰ দৰে
 দুখ-দুখ লগৰী সিতামে এগৰাকী অকৃত বাস্তৱী
 পাৰি, তেতি জীৱনৰ শ্ৰুতিবোৰ সদায় বৰ্ত্তন হৈ থাকিব।

টুটি গল্প

আত্মবিশ্বাস

“স্বই বেগতিয়াও জীৱনত সফল হ'ব নেৱাৰিয়া”

ঘোৱা কালি ক্লিৱসাগৰত হৈ ঘোৱা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত
নাৰায়ণী কবিও স্বই প্ৰতিশ্ৰেণিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম
হ'ব নেৱাৰিলোঁ। স্বই চাগে সদায় স্নেহৰেই জীৱনত সিদ্ধান্ত
শাকিব লাগিব।

নন্দিতা সজনী অষ্টম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী, পাঢ়াতো তাই ঢোকা
ইয়াৰ উপৰিও তাই গান, নাচত পাৰ্শ্বত আছিল। তাই স্বই সন্মুহ
দিক্ৰান্ত প্ৰতিভা আছিল যদিও তাই সেই ভালগোৱা কাম সন্মুহ
সন্মুহৰ আগত প্ৰকাশ কৰিব পৰা নাছিল কাৰণ তাই আত্ম-
বিশ্বাসৰ অভাৱ। স্বাক দেউতাকে তাই প্ৰতিভা সন্মুহ বিকাশ
গোৱাটো বিচাৰিছিল। সেয়েহে স্বাক সদিন তাইক আত্মবিশ্বাস
জন্মাবৰ বাবে সুজাবলৈ ধৰিলে —

স্বাক — “সুনা সজনী, সোৱা গোৱাচোন সুকলি আকাৰৰ তলত
উৰি সুৰা চৰাই গোৱাটিলে? স্বই চৰাই গোৱালিগোৱা দটা
সন্মুহত সুকলি আকাৰৰ তলত উৰিবলৈ উদ্ভ কৰিছিল?”

নন্দিতা — “তেন্তেই আছিল স্বই সুকলি আকাৰৰ তলত সি কোনো
উদ্ভ সংক্ৰমণ নকৰাকৈ কোনকৈ উৰিব পাৰিছে?”

স্বাক — “তোমাক তাকে ক'বলৈ গুৰুত্ব। সি উৰিব পৰা অৱস্থা
ইওঁতে স্বাক তাক উৰাবলৈ বহুত যত্ন কৰিলে কিন্তু সি উদ্ভ

কবিদ্বিগ্ন, নিজেৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব পৰা নাছিল, সেইবাবে
সি উৰিব পৰা নাছিল। কিন্তু সি বাকৰ সাহস আৰু বিশ্বাসৰ
ফলত এদিন সি আকলে উৰিব পৰা হ'ল।

আৰু তেতিয়াই নন্দিতাৰ স্নেহত অনুসূচনা হ'লে ঘৰিলে ঘেৰোঁ
লোৱালীটোৰ দৰে যদি আত্মবিশ্বাস আৰু সাহসেৰে যদি ভাল লোৱা
কামবোৰ কৰি সফল হ'ব পাৰে তেন্তে তাইয়ো এদিন সফল হ'ব
পাৰিব। এই কথা কেবলু কবিয়ে নন্দিতাই বিচিত্ৰ ঠাইত অনুষ্ঠিত
হোৱা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান সমূহত সাহসেৰে তাই প্ৰতিভা সমূহ
বিকাশ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি গ'ল আৰু এদিন তাই আত্মবিশ্বাসৰ ফলত
সু-নাম আৰ্জি আনিলে।

সৰ্বকৈ মানুহৰ জীৱনত আত্মবিশ্বাসৰ বহুত প্ৰয়োজন।
আত্মবিশ্বাস নহ'লে কোনো এটা কামতে সফল হোৱাটো নিশ্চিত
নহয়।

সমাপ্ত

ভাৱ :- স্মৃতি ভূষণ গগৈ।

শ্ৰেণী :- প্ৰাথমিক তৃতীয় শ্ৰেণী।

বিভাগ :- অসমীয়া।

অনুগল

অভিনয়

‘স্বই চাকৰিৰ দৰা নিলম্বিত হ’বলগীয়া হ’ল। হোৱাক কঢ়োৱা
হৈছে। অস্থিত টকাখিনিয়ে প্রতিয়া অম্বল’।

স্বীকৃতি ক দুপম্বলে কলে সি। এক অম্বাহতে সি স্নাতক
কৰিলে কক্ষনাতিত বধ ঘটোনা-পৰিঘটোনা।
স্বই সিদ্ধি কক্ষাধাৰ কাহানিবাৰি কধ লাগিছিল।

অভিলাষ

‘স্বদৃশৰ আকুলতা, বিকালতা কধ নাছিল তথাপিও’।

স্বদৃশতে উৰুৰি অহা কক্ষটোত কক্ষল স্বই পৰিছিলোঁ।
তাই ওঠৰ তক্ষিলন্তে বিহ সন্মোমা অৰিছিল।

“বাওনা”

- জেছিম বেগম।
- স্নাতক কক্ষ স্নাতক।

ছাঁ

প্ৰজন বৃদ্ধা । বৃদ্ধাজন স্মৃতিদিনে দিনৰ ৯৯ বজাত
পাৰ্শ্বখনৰ বেঞ্চত বহি থাকিছিল। কেতিয়াবা এখন
কিতাপ লগত লৈ বা কেতিয়াবা স্নান বহি থাকিছিল।
তেওঁৰ ওচৰ-পাৰৰ মানুহবোৰে লোবিছিল। "হুধে
তেওঁ প্ৰজন জৰসৰ স্নান মানুহ"। কিন্তু তেওঁক
কোনেও স্মৃতি নাছিল যে তেওঁ কিয় এই পাৰ্শ্বখনত
বহি থাকে" কিন্তু প্ৰজন দহ বছৰীয়া শালক তম্বায়ে
চুপচাপ সেই লোকজনক স্মৃতিদিনে চাই নাছিল।
এদিন তম্বায়ে স্নান কৰি তেওঁক স্মৃতিলৈ -
"ককা, আপুনি স্মৃতিদিনে এইসময়তে ইয়ালৈ কিয়
জাহে।"

বৃদ্ধাজনে শাইলৈ -

"প্ৰজন বন্ধুৰ বাবে, যিয়ে এতিয়া জাহিৰ মোৰাৰি-
লৈও এই সময়ত আমাৰ লগত সৈদ্ধিত জাহে।
মই ইয়ালৈ নহাকে থাকিব মোৰাৰো।"

তম্বায়ে একো বুজিব নোৱাৰিলে কিন্তু বৃদ্ধাজনক
চুপচাপকৈ বহি থকা দেখিলে।
স্নান জাহিল - প্ৰজনেই বন্ধু, যিয়ে বহু বছৰ
জাগতে স্মৃতিবৰণ কৰিছে। বৃদ্ধাজনে স্নান লগত
এসময়ত এই বেঞ্চত বহি চাহ খোৱা, কিতাপ
পঢ়া, কথা পঢ়া জাহি কামখোৰ কৰিছিল।

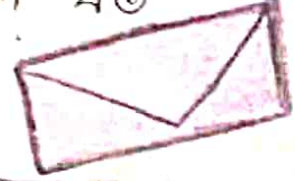
ସମ୍ଭବତଃ ଉଚିତା'ଲ କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ସେ ମ'ଲ ମଞ୍ଜନ
ସମ୍ଭବ ବାସ୍ତବ ସମସ୍ତ ଜାକ ମଞ୍ଜି ଛାଁ ।

“ମଞ୍ଜାଁ ବସ୍ତୁ ଦେହ ତାହାକିଲେଓ ସମସ୍ତ
ଜୀବନ୍ତ ସେ ମାକେ ।”

ନାମ : ଶ୍ରୀମତୀ ମାର୍ଶୀ ଦୁରବା
ପ୍ରାତଃ ସମସ୍ତ ସାଧାର୍ଣିକ

অনুগল্প

চিঠি- পুৰণি স্মাৰকটো খুলি তেওঁ হাতত এটি
দুপাবৰনীয়া চিঠি আন এটা ছেলি লালে য'ত
নীলা আখৰে অৰ্টকে লিখা আছে,
"তুমি সদায় সুখী হৈ থাকিবা"
চিঠিখন লৈ তেওঁৰ দুচকু সিঙ হৈ পৰিল, কাৰণ
লিখোতাৰজন বৰ্তমান তেওঁৰ কাষত নাই যদিও সুখী।

দৃষত হাত- আজি দিনটো অন্তৰ্ভুক্ত মেয়াকে পলে।
ঘৰত সোমাইয়ে আইৰ কোণেশা পৰা
হাতখন দৃষত পৰিল। ঘেৰ সৰুগলো
দুখ বৰ্ত নিম্বিষতে নাইকীয়া হৈ পৰিল।

দৰমহা- চে: দৰমহা কেইটা হাতত
পাৰিছিলহে কোম্বেই দেখোন।

দৰমহা টোপোলা- প্রতিখন ঘৰীলে এদিন
দৰমহা টোপোলা পাঠিয়াই যি কেইখন
ঘৰৰ পৰা 'কালা' এডাল হৈ উফৰি আহিছিল!
"তই নোরাধিৰি"।

~ কৰিম্বিতা গীণে ~
স্মাৰক পঞ্জৰ স্বান্মাজিক

কঁঠালের আচার তৈরি জলকীয়া আচার প্রস্তুতকরণের এক পদ্ধতি

কঁঠালের আচার প্রস্তুত করার কারণে প্রয়োজনীয়
সামগ্রী সমূহ :-

- ১/ কঁঠালের স্লিচি ২টা
- ২/ পাঁচসুৰণ-স্নায় ৫০ গ্রাম
- ৩/ নিম্বা (জেগুস্নায়)
- ৪/ হালধি (জেগুস্নায়)
- ৫/ ডিনেপার ২০০ ML
- ৬/ কেচাঁ মিঠাতেল ২ লিটার

কঁঠালের আচার প্রস্তুতকরণের পদ্ধতি :-

প্রথমতে কঁঠালের স্লিচির বাকলিগুলি সব-সবকৈ কাটি ল'ব লাগিব। স্লিচার কারণে পাঁচসুৰণ-স্নায় ৫০গ্রাম শুকান কেব্বাৰী এগুনত জোড়ি লৈ পাঁচসুৰণ-স্নায় গিনি ভালদৰে গুন্ডি স্তুড়ি কৰি ল'ব লাগিব। তাৰ পাছত সব-সবকৈ কাটি লোৱা কঁঠালের স্লিচিগুলি শুকান কেব্বাৰী এগুনত গৰম কৰি লৈ তাত ডিনেপাৰ দি কঁঠালের স্লিচি গিনি জোড়ি লৈ গুন্ডি লোৱা স্তুড়ি পাঁচসুৰণ-স্নায় দি ভালদৰে ল'বাই দিব লাগিব আৰু তাৰ লগতে জেগুস্নায় অনুসৰি নিম্বা আৰু হালধি সংযোগ কৰিব লাগিব। এতিয়া কঁঠালের স্লিচি গনিত নিম্বা, হালধি, পাঁচসুৰণ গুন্ডি সকলোৰোৰ দি ভাল দৰে মিহলি কৰাৰ পাছত কেচাঁ মিঠাতেল দি পোৰ্টেই গিনি ল'বাব লাগিব। এতিয়া পোৰ্টেই মিশ্ৰণটো জোড়ি তৈয়াৰ কৰা হ'ব আৰু পাছত মিশ্ৰণ গিনি ২ দিনৰ কাৰণে শুকত

পুৰোগ্যৰ লাগিব। কাঁঠালৰ আচৰণি তৈয়াৰ হোৱাৰ পাছত
বাঁহৰ ডোঁড়তে কাঁঠালৰ আৰু ডিনেগাৰ তলত অংশোগ
কৰি দিব লাগে, যাতে কাঁঠালৰ আচৰণি বহু দিনলৈ সংৰক্ষিত
কৰি ৰাখিব পাৰি।

*জলকীয়া আচৰণি প্ৰস্তুত কৰিবৰ বাবে প্ৰয়োজনীয়
সামগ্ৰী সমূহ :-

১/ কেচাঁ জলকীয়া প্ৰাচ আঁৰা যোচ্ছি।

২/ নিম্বা (ক্ষেপণ অনুসৰি)।

৩/ হালধি (ক্ষেপণ অনুসৰি)।

৪/ ডিনেগাৰ প্ৰাচ আঁৰা কণা।

৫/ বগা সৰিয়হ ১ সোৱা।

৬/ তেঁতেলী (মেৰিমাণ অনুসৰি)

৭/ চেনী (মেৰিমাণ অনুসৰি)

৮/ কাঁঠাল।

প্ৰথমতে কেচাঁ জলকীয়া প্ৰাচি অৰু অৰু কৈ কাঁঠালৰ
লাগিব। কাঁঠালৰ জলকীয়াপ্ৰাচিও নিম্বা আৰু হালধি
ক্ষেপণ কৰি মিহলাই দিব লাগিব।

তাৰ পাছত ক্ষেপণ কৰি তাৰ ডিনেগাৰ যোগ কৰিব
লাগিব। প্ৰত্যেকতে তাৰ পাছত বগা সৰিয়হ প্ৰাচি মিহলাই
ভালদৰে মিহলাই কাঁঠালৰ জলকীয়াৰ প্ৰাচিও
মিহলাই তাৰ ক্ষেপণ অনুসৰি অৰু অৰু তেঁতেলী অৰু
চেনী মিহলাই কৰিব লাগিব। প্ৰত্যেকতে বগাৰ পাছত তাৰ
কাঁঠাল অংশোগ কৰিব লাগিব। এই পোৰ্টেই প্ৰাচিও

ଆମ୍ଭ ୨ ଦିନସ ବାସେ ବ'ହତ ହୁକେମରାବ ନାହିତ ଜଳକୀର୍ମା
ଜାପାବହିନି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଜାମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ'ବ ।

- କ୍ରୀତ୍ୟତୀ କଂକନା ପୁରସା ।

- ପ୍ଳାତକ ନାସନ୍ତ୍ର ସାମ୍ବାଜିକ ।

নিম্বিকি প্ৰস্তুতকৰণৰ পদ্ধতি

নিম্বিকি প্ৰস্তুত কৰিবৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰীসমূহ :-

- ১। ময়দা : জাৰ্বা কেজি
- ২। বিফাৰ্ছন জাৰ্বা লিটাৰ
- ৩। ক'লা জিৰা প্ৰায় ২ ছাৰুচ
- ৪। নিম্বা পৰিমাণ তাম্বুসৰি
- ৫। কুণ্ডলীয়া পৰম দালী

প্ৰস্তুত প্ৰণালী :

প্ৰথমতে এটা ডাঙৰ পাছত প্ৰায় জাৰ্বা কেজি ময়দা পৰিমাণ তাম্বুসৰি নিম্বা জাক ক'লা জিৰা লৈ মিহলাব লাগিব জাক তাত যিহেগলো কপেৰে ১ কাপ বিফাৰ্ছন লোহে লোহে দি মিহলাব লাগিব । তলত সময়ৰ পাছত ময়দাৰ মিশ্ৰণ থিনি হাতেৰে মুঠি মাৰি চাব লাগিব , যাতে ময়দাৰ মিশ্ৰণখিনি হাতেৰে মুঠি মাৰি দিলে এটা লাডুৰ দৰে হয় । তাৰ পাছত ময়দাৰ মিশ্ৰণখিনিও তলত সময় মুঠি লাগিব । মুঠি লোৱা ময়দাখিনি যোঁ যোমল বা যোঁ টান হ'ব নালাগিব । তাৰ পাছত মুঠি লোৱা ময়দাখিনি লাডু লাডু কৰি কাঁচৰ দৰে বোলিব লাগিব জাক এখন চুৰী কটাৰীৰ সহায়ত নিম্বিকি জাকগতি কৰিব লাগিব । নিম্বিকি জাকগতি কৰি কটাৰ পাছত এখন কেৰাছী পৰম কৰি তাত বিফাৰ্ছন দি বিফাৰ্ছন থিনি পৰম হোৱাৰ পাছত নিম্বিকিখিনি মচমচীয়াৰে ডাঙিব লাগিব । ডাঙি লোৱা নিম্বিকিখিনি এটা বাসু সোমাব লোৱাৰ পাছত বহুদিনৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰি থ'ব পাৰে ।

— স্কুলস্থিত পৰিষ্কাৰ, স্বাস্থ্যক প্ৰস্তুত মানসিকতা

টেকীয়া আৰু ঠুটেঙা মাছৰ আঞ্জা

টেকীয়া আৰু ঠুটেঙা মাছৰ আঞ্জাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী সমূহ :-

- ১। যিকোলে সৰু মাছ
- ২। টেকীয়া এমুটি
- ৩। ঠুটেঙা এটা
- ৪। কেঠা জলকাঁয়া তিনি চাৰিটামান
- ৫। নিমখ, আলুৰী আৰু মিঠাতেল যোগ্য ভাৱপাতে।

প্ৰস্তুত প্ৰণালী :- প্ৰথমে টেকীয়া শাকখিনি ভালদৰে পাৰিষ্কাৰকৈ ফুটি ল'ব লাগিব। তাৰ পিছত ঠুটেঙাৰ উপৰত টাল বাৰগলিখিনি একেবাৰে কোমল বাৰগলিখিনি জলদ খোতলিয়াই ল'ব লাগিব। আৰু শাকখিনি মিহিকৈ ফুটি ল'ব লাগিব তাৰ পাছত কেৰাহীত মিঠাতেল পৰম বসৰি মাছ কেইটা ভাঙি কোৰাহীৰ পৰা উঠাই ল'ব। সেই তেলতে দুটামান সাৰিয়ুৰ ফুটাই শাকখিনি দি দিব। শাকৰ পানীখিনি শুকায়ে ঠুটেঙা কোইটুকুৰা দি ঢাকনি মাৰি জলদ সমস্তু সিজিবলৈ দিব। তাৰ পিছত আলুৰী, নিমখ দি জলদ উত্তল জাগিলে মাছটুকুৰা আৰু জলকাঁয়া কেইটা খালি দিব। এতিয়া টেকীয়া আৰু ঠুটেঙা মাছৰ আঞ্জাখিনি ভালকৈ উতলিব দিব। তাৰ পিছত পৰমে পৰমে গাতৰ লগত পাৰিষ্কাৰ কৰিব পাৰিব।

নিৰুদ্ভাৰি মেতিয়া

— শ্ৰীমতী পৰম্বাৰা মাৰ্গাসিকা

মহৎ লোকৰ বাণী

১) জীৱনৰ অন্য নাম সংগ্ৰাম। সংগ্ৰাম অৱস্থাতে জীৱন জীৱন হ'ব
নেহাৰে। সংগ্ৰাম বা সংঘাতৰ সঁতে যুঁজি যুঁজি মানুহে যি সাহস,
মনোবল তথা প্ৰেৰণা লাভ কৰে, সি তেওঁক অসংখ্য সৰ্বন বচৰাত
শক্তি দিছে।

- নেপোলিয়ন বোনাপাৰ্ট ।

২) মানুহৰ জন্ম হ'ব সফল হ'বলৈকে, ব্যৰ্থ হ'বলৈ নহয়। আত্মবিশ্বাসেই
মানুহৰ জীৱনৰ সাকল্যৰে প্ৰথমটো সুপান।

- হেনৰি টেতিদ থৰো ।

৩) নীৰৱতা হ'ল জীৱনৰ এক অমূল্য বস্তু, যাৰ স্তিত্বত বহু বস্তুৰে জন্মলাভ
কৰে।

- শ্বামছ কামলহ'ল ।

৪) কেমনেৰে তোমাক সত্য ক'ব নোৱাৰে। নিজেই নিজৰ সত্য
লৈয়া।

- বুদ্ধদেৱ

৫) এগৰাকী সফল আৰু এগৰাকী অসফল ব্যক্তিৰ মাজত থকা মূল
পাৰ্থক্য হ'ল, সফল ব্যক্তিকাকীয়ে তেওঁৰ জীৱনৰ পৰাই সদায়েই
শিক্ষা লৈ আগবাঢ়ে।

- ডেন বনগে'ৰ্গ

- কুলদী দেৱী
স্নাতক প্ৰথম স্নান্মাত্ৰিক
অনামীয় বিজ্ঞান

কুইজ

১) কোন চনত কোনে অসমীয়া ভাষাক অসমত নতুনকৈ প্রতিষ্ঠিত কৰিছিল?

⇒ ১৮৭২ ; চাব ভৰ্তৃ কেঙ্গাৰেলে ।

২) কোন চনত চৰকাৰী ভাষাটো আছিল মাত্ৰ, অসমীয়া ভাষা স্বাভিকৈ চৰকাৰী ভাষা হিচাপে নাৰিগণিত হয়?

⇒ ১৯৬০ চনত ।

৩) স্নায়ু সন্মত 'মহাভাৰত' কোনে অসমীয়াত বচনা কৰিছিল?

⇒ স্নায়ু সৰস্বতী ।

৪) অসমীয়া ভাষাই- বিজ্ঞান চনত বাস্তৱী প্ৰকৃতি লাভ কৰিছিল?

⇒ ১৯৬৯ চনত ।

৫) জ্ঞানপীঠ বঁটাৰে সন্মিলিত প্ৰথমজন অসমীয়া সাহিত্যিক কোন?

⇒ যীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য ।

৬) কাক 'অসমীয়া সাহিত্য সংস্কৃতিৰ জনক' বুলি কোৱা হয়?

⇒ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱক ।

৭) প্ৰথম অসমীয়া অনুদিত প্ৰবু প্ৰনব নাম কি?

⇒ সাত্তিকৰ যাত্ৰা ।

৮) প্ৰথম অসমীয়া আত্ম জীৱনী প্ৰনব নাম কি?

⇒ অসমীয়া পুত্ৰিৰ তালিকা ।

৯) অসম স্বাভিক সহ প্ৰশালন কৰ্ত অৱস্থিত?

⇒ গুৱাহাটী ।

১০) অসমৰ চাহৰ স্বাভিকী কি?

⇒ স্মোৰহাট ।

১১) ভাস্কর্যের আহিত্যে অর্ধশ্রেষ্ঠ বঁটোবিধ কি?

⇒ ভাস্কর্য উৎসাহক আহিত্য বঁটা।

১২) আহিত্য একাডেমী বঁটা বিজয়ী প্রথমগণ্যকী আহিত্যকে কোন?

⇒ সত্যীন্দ্র নাথ চৌধুরী।

১৩) ২০০৭ চনত কোনগণ্যকী প্রসিদ্ধ আহিত্যক 'শ্রীমন্তু অংকবদেহ' বঁটায়ে সম্মানিত করা হৈছিল?

⇒ হোমেন বসু গৌহাতি,

১৪) ২০১২ চনত কোনজন ব্যক্তিক স্বাধীনতা দায় বিজয় বঁটা (স্বাধীনতা দায়) প্রদান করা হৈছিল?

⇒ ড° জগেন রাজবিকা

১৫) জ্যোতি চিত্রকণ কোন চনত প্রাপিত হৈছিল?

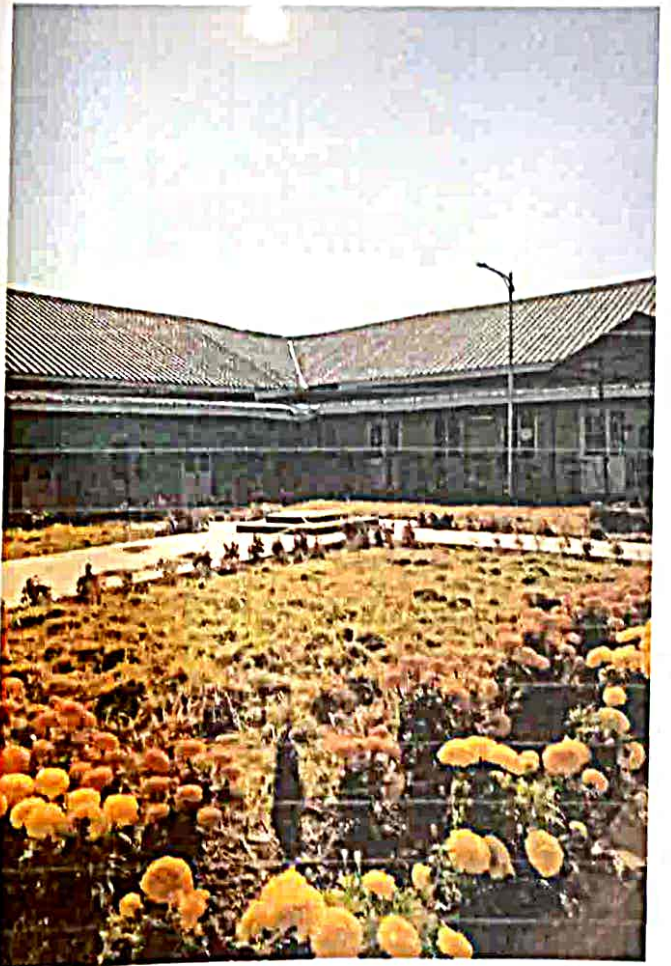
⇒ ১৯৬৮ চনত।

- জগেন রাজবিকা,

- প্রাকৃতিক উত্তীর্ণ প্রাণিক।

ছবিতে কথা কয়...

বিগত বৰ্ষৰ অসমীয়া বিভাগৰ হাতে লিখা আলোচনী
“শিখা”ৰ বকলা পৃষ্ঠা...

